Proletari din toate ţările uniţi-vă!

AGRICULTURA NOUĂ

Anul V — Nr. 393
Vineri 31 ianuarie 1958

4 pagini
Preţul 20 de bani

Organ al Ministerului Agriculturii şi Silviculturii din R. P. R.

PREGATIRI pentru campania agricolă de PRIMAVARA

Printre cei dintîi

O ŞTIRE IMBUCURATOARE: mecanizatorii din gospodăria agricolă de stat Rupea au terminat reparaţia utilajului agricol necesar executării lucrărilor de primăvară. Fruntaşi: Frederich Müller, Ludovic Petri, Atanasie Club, Ioan Balica, Gheorghe Homorodi şi alţii. Explicaţia acestui succes: buna organizare a muncii, ca urmare a iniţiativei comitetului de întreprindere de a organiza periodic vizionarea unor diafilme pe teme de reparaţii, măsuri de protecţia muncii în ateliere etc. Semnează: Teofil Tîrnăvoi, corespondent.

Cu reparaţiile terminate

Pentru sectorul mecanic al S.M.T.-ului Niculeşti Jianu, regiunea Galaţi, grija de a termina la vreme şi la un nivel calitativ cît mai înalt reparaţiile de iarnă, a constituit un obiectiv de seamă. Încă din toamnă, au fost aduse în staţiune acele tractoare care necesitau reparaţii mai grele. Întocmind cu chibzuinţă un plan grafic de reparaţii, mecanicii din ateliere au început lucrările la începutul lunii noiembrie.

Organizaţi pe posturi pe ansamble şi subansamble (ca şi pe echipe universale la maşini agricole) şi muncind cu avînt în cadrul întrecerii socialiste vrednicii mecanizatori şi-au depăşit cu regularitate viteza de lucru decadală la reparaţii. Astfel, în decada de la 10—20 ianuarie, viteza de lucru la tractoare a fost îndeplinită în procent de 200 la sută, la semănători 400 la sută, pluguri 200 la sută, şi sută la sută la discuitori, grape cu colţi şi cu discuri. Depăşirea mare a vitezei de lucru a permis ca reparaţia întregului utilaj necesar viitoarelor munci de primăvară să fie terminată încă de la 20 ianuarie. Au fost reparate 68 de tractoare, 32 de semănători, 81 de pluguri, 28 de discuitoare, 77 de grape diferite.

La grăbirea ritmului reparaţiilor de la S.M.T. Niculeşti Jianu, a contribuit în bună măsură şi faptul că în atelierul staţiunii s-au recondiţionat o serie de repere (pompe injecţie, injectoare, pompe alimentare, emanşări de chiulase etc.)

Calitatea lucrului executat a fost asigurată în permanenţă printr-un rodaj temeinic, printr-o recepţie exigentă chiar şi în timpul muncii pe parcurs, de către mecanicul controlor Boţea Valeriu, şeful de atelier Ion Comănescu şi mecanicul şef Il Dima Stoianov.

Interesîndu-mă cum au reuşit să-şi asigure piesele de schimb necesare reparaţiilor, tov. ing. Andrei Cojocaru mi-a răspuns:

— Economisind în cursul anului la articolul 37 (reparaţii tractoare şi maşini agricole) însemnate sume de bani, ne-am aprovizionat încă din toamnă cu piesele de schimb şi materialele necesare. La sfîrşitul anului 1957, aveam o economie la acest articol de 356.000 lei.

În prezent harnicii mecanizatori de la S.M.T. Niculeşti Jianu, printre care s-au evidenţiat în mod deosebit Petre Alexandru, Radu Dima, Bordei Cristache, Schuner Ion, Pisică Scarlat şi Preda Titi, lucrează la repararea restului de utilaj agricol necesar muncilor agricole de vară, din care au şi reparat 12 secerători-legători, 20 batoze şi 2 combine.

L. ION

Oamenii de ştiinţă la lucru

La Institutul de cercetări chimice şi bacteriene se desfăşoară în aceste zile o activitate deosebit de rodnică. Inginerii şi tehnicienii acestei instituţii lucrează cu sîrg pentru a pune la îndemîna agriculturii îngrăşăminte cît mai bune, care să fertilizeze într-o cît mai mare măsură ogoarele. Iată-le în fotografie pe inginerele Vintu Ortansa şi Negulescu Ludmila făcînd cercetări asupra unor îngrăşăminte şi seminţe de cereale.

CU APARATUL FOTOGRAFIC

LA G.A.S. POPEŞTI LEORDENI

Standurile şi magazinele Gostat din Capitală au primit zilele acestea noi trufandale pentru vînzare. Numai într-o singură zi gospodăria agricolă de stat Popeşti-Leordeni din apropierea Bucureştiului a predat pentru aprovizionarea populaţiei 140 kg de roşii, 25 kg de ardei şi 60 kg de castraveţi.

Fotografiile de faţă reprezintă cîteva aspecte din sera sus-numitei gospodării în timpul culesului, lucrare executată de brigada a III-a, condusă de Aurel Opaiţ (1 şi 2) şi de brigada a II-a a lui Serafim Lipiceanu (3).

Convorbirea noastră

SARCINI SPORITE

In cadrul unei şedinţe ce a avut loc zilele trecute la Ministerul Agriculturii şi Silviculturii, au fost înmînate şefilor secţiilor agricole regionale şi şefilor serviciilor regionale S.M.T., cifrele planului de producţie al S.M.T.-urilor pe anul în curs. Pentru a cunoaşte sarcinile ce stau în acest an în faţa staţiunilor de maşini şi tractoare, ne-am adresat tov. ing. P. Moldovan, directorul general al Direcţiei generale S.M.T. din Ministerul Agriculturii şi Silviculturii.

— Pentru început, vă rugăm să ne spuneţi, — l-am întrebat pe tov. director general, cu ce bilanţ au încheiat munca anului trecut staţiunile de maşini şi tractoare?

— In anul care s-a scurs, a răspuns tov. ing. P. Moldovan, S.M.T.-urile au obţinut un succes remarcabil în ce priveşte îndeplinirea planului de producţie, îndeplinind şi depăşind cu 3,4% sarcina de producţie. La obţinerea acestui frumos succes au contribuit în mod deosebit S.M.T.-urile din 9 regiuni şi anume: Galaţi, Constanţa, Stalin, Ploeşti, Oradea, Bucureşti, Bacău, Timişoara şi Regiunea Autonomă Maghiară, care şi-au depăşit planul cu procente variind între 0,4—15,3%. Cele mai slabe rezultate le-au obţinut S.M.T.-urile din regiunile Hunedoara şi Iaşi, care şi-au îndeplinit planul numai în proporţie de 80,6—89,4%.

Prductivitatea muncii a crescut în S.M.T.-uri în anul 1957 faţă de anul 1956 cu 19,55%. Volumul de lucrări pe tractor fizic a crescut de la 325 hantri realizaţi în 1956, la 375 hantri realizaţi în 1957. Pe tractor convenţional, în anul trecut, s-a realizat un volum anual de 272 hantri, în regiunile Constanţa şi Galaţi realizîndu-se între 316—338 hantri.

Preţul de cost preliminat va atinge 142 lei per hantru (faţă de 140 lei planificat) reprezentînd cel mai redus preţ de cost din întreaga activitate a S.M.T.-urilor. Dacă şi S.M.T.-urile din regiunile Iaşi, Hunedoara, Suceava, Craiova, Cluj şi altele, ar fi redus preţul de cost, aşa cum au făcut S.M.T.-urile din regiunile Stalin, Galaţi, R.A.M. şi Constanţa, de exemplu, unde acesta a fost de 116—132 lei, se putea cu uşurinţă realiza pe întreaga ţară obiectivul de a ne încadra în preţul de cost planificat. Rămîne ca sarcină pentru anul acesta ca S.M.T.-urile noastre să execute un volum de lucrări cît mai mare şi la un preţ de cost cît mai redus.

— V-am ruga să arătaţi pe scurt, care sînt sarcinile S.M.T.-urilor în 1958?

— In anul 1958, S.M.T.-urile vor trebui să execute un volum de lucrări de 5.900.000 hantri — cu 600.000 hantri mai mult decît prevedea planul pe anul 1957. In consecinţă, pe tractorul convenţional, va trebui să se realizeze un număr mai mare de hantri (pe ţară au fost planificaţi 290 hantri, dîndu-se sarcini diferenţiate pe regiuni, ţinîndu-se cont de terenurile de lucru, perioadele de lucru ce pot fi folosite în timpul anului, tehnicitatea cadrelor, realizările anilor precedenţi etc).

S.M.T.-urile au datoria ca în acest an să sporească în mare măsură sortimentul lucrărilor pe care le vor executa şi să insiste îndeosebi în executarea lucrărilor speciale (prăşit mecanic, dezmiriştit, lucrări grele în zootehnie, pomiviticultură etc.)

Pentru prima oară, S.M.T.-urile primesc în anul acesta ca cifră de plan, sarcina de a toca şi însiloza nutreţurile în unităţile agricole cooperatiste din raza lor de activitate. In acest scop, tocătorile S.M.T.-urilor trebuie să lucreze cu maximum de randament, iar o parte din batozele reformate să fie transformate în tocători. Tot pentru prima dată, planul prevede ca S.M.T.-urile să asigure transporturile de lemne necesare pentru silvicultură cu cel puţin 1.500 de tractoare, în perioadele cînd nu se execută lucrări agricole.

Totodată S.M.T.-urile au ca sarcină în acest an să reducă cu 2 lei preţul de cost al hantrului faţă de cel planificat în anul trecut, să asigure depăşirea cu cel puţin 5 la sută a planului de producţie, productivitatea muncii să crească în comparaţie cu anul 1957 cu 4 la sută. De asemenea, S.M.T.-urile au datoria ca în urma măsurilor tehnice, organizatorice şi economice ce le vor lua pentru buna desfăşurare a muncii în 1958, să realizeze o economie suplimentară (peste sarcinile de reducere a preţului de cost prevăzut în plan) de 18 milioane lei.

— Care sînt sarcinile imediate ale S.M.T.-urilor pentru întocmirea planului de producţie?

— In desfăşurarea planului lor, S.M.T.-urile trebuie să ţină seama în primul rînd de planul unităţilor agricole cooperatiste din raza lor de activitate (plan ce se încheie acum). Planul S.M.T.-urilor trebuie să oglindească tocmai nevoile acestor unităţi în ce priveşte executarea mecanizată a diferitelor lucrări.

Pentru ca planul să fie bine şi la vreme întocmit, este necesar ca începînd de la 22 ianuarie şi pînă la 1 februarie, unităţile să-şi întocmească planul, să-l aducă la regiune spre verificare şi apoi pînă la 15 februarie să-l definitiveze şi să-l depună la minister, spre aprobare.

I. LESEANU

„VIAŢĂ NOUĂ"

Aşa se cheamă gospodăria agricolă colectivă din Cîrţa, raionul Făgăraş. Şi cu adevărat nouă este viaţa colectiviştilor din această comună. Uliţa ce duce din inima satului către centrul gospodăriei e străjuită de-o parte şi de alta de case frumoase, împrejmuite de grădini. Ogrăzile, grajdurile, pline cu păsări şi animale. Hambarele vîrfuite cu cereale.

Am ţinut să aflu care-i izvorul bunăstării colectiviştilor. Adunarea generală ce s-a ţinut pentru prezentarea dării de seamă pe anul 1957, avea să-mi dea răspuns la această întrebare.

Gospodăria colectivă din Cîrţa are 625 de ha din care peste 300 ha — cultură mare. Sporul de recoltă — peste 400 de kg. la grîu şi aproape 800 kg la porumb — obţinut faţă de media la ha pe comună se datoreşte aplicării metodelor agrotehnice pe scară mult mai largă ca în alţi ani.

Sectorul zootehnic a însemnat pentru colectivişti o însemnată sursă de cîştiguri. Prin contractarea şi predarea către O.R.A.C.A. a 18 boi şi 9 porci graşi, gospodăria a primit un autocamion. Se poate spune că anul 1957 a însemnat un mare pas înainte pe drumul consolidării avuţiei obşteşti. Acum fondul de bază a ajuns la 593.322 lei. Ştiţi cît era în 1952? Doar 28.000 lei.

...Preşedintele gospodăriei colective, tov. Ion Munteanu, a terminat de prezentat darea de seamă.

La discuţii se înscriu mulţi. Aproape fiecare colectivist are ceva de spus pentru bunul mers al gospodăriei. Sînt criticaţi Andrei Fuss şi Ioan Floca pentru neparticipare la muncă. Mihai Niculae, memrbu în consiliul de conducere, arată că, prin dezvoltarea şi a altor ramuri de producţie sursele de cîştig vor spori mult. „Avem posibilitatea să înfiinţăm un eleşteu cu peşte, să plantăm pomi fructiferi şi aşa mai departe, a spus tov. Mihai

Acum, în timpul iernii, putem să împletim coşuri pentru că papura se află la doi paşi, să lucrăm în atelierele de rotărie şi tîmplărie."

Colectivistul Mălingă Lazăr a venit cu altă propunere. Să fie sporite cantităţile de cereale şi produse animale ce vor fi contractate cu statul în 1958. În felul acesta gospodăria va avea asigurate sumele necesare pentru plata de avansuri băneşti trimestriale şi în plus colectiviştii îşi vor îndeplini o datorie patriotică contribuind din plin la asigurarea fondului centralizat al statului.

În sală a izbucnit un ropot de aplauze...

Adunarea generală a colectiviştilor din Cîrţa a luat sfîrşit. Nimănui nu i s-a părut însă că a ţinut prea mult. Cînd discuţi despre propria ta viaţă şi făureşti planuri de viitor, planuri cutezătoare dar realizabile, timpul se scurge pe nesimţite.

VLAD IONESCU
corespondent

Pentru alegerile de la 2 Martie

În întreaga ţară continuă propunerile de candidaţi ai F.D.P.

In mijlocul alegătorilor

Tovarăşa Ioana Cusiac, de la gospodăria agricolă colectivă „6 Martie" din satul Arsuri, raionul Găeşti, a fost propusă candidată a Frontului Democraţiei Populare în alegerile de deputaţi de la 2 martie.

In fotografie: tovarăşa Ioana Cusiac, primind felicitări după ce candidatura ei a fost aprobată în unanimitate de cetăţenii din sat.

A 2-a Conferinţă Mondială a Muncitorilor agricoli şi forestieri se ţine la Bucureşti

La Comitetul Central al Sindicatului muncitorilor din agricultură şi silvicultură s-a primit ieri o scrisoare din partea Comitetului executiv al Uniunii Internaţionale a Sindicatelor Muncitorilor agricoli şi forestieri. In această scrisoare se spune printre altele:

„Comitetul executiv al Uniunii s-a întrunit de curînd pentru a discuta problemele legate de pregătirea celei de a 2-a conferinţe mondiale a muncitorilor agricoli şi forestieri. Comitetul executiv al Uniunii internaţionale mulţumeşte sindicatelor din Republica Populară Romînă, care s-au oferit să găzduiască această conferinţă ce va avea loc la Bucureşti între 16—19 octombrie 1958. Totodată au fost luate o serie de măsuri în vederea pregătirii şi popularizării acestei conferinţe".

NOI CANDIDAŢI

În comuna Delineşti, raionul Caransebeş, a fost propus candidat al F.D.P. Liviu Vlad, miner fruntaş de la mina din Bobu.

Contribuind la o serie de acţiuni obşteşti ca: electrificarea comunei, repararea şcolii şi a drumurilor comunale, construirea căminului cultural etc. adunarea populară, în unanimitate, l-a propus pentru a doua oară candidat.

DIMITRIE SÎRBU
corespondent

Biroul F.D.P. din comuna Peştera, raionul Medgidia, şi-a propus să întîmpine alegerile de la 2 martie cu eforturi sporite în muncă prin amenajarea unui drum, repararea şoselei comunale, precum şi repararea tuturor uneltelor în vederea campaniei de primăvară.

CUCERZAN ELISABETA
corespondentă

Într-un cadru festiv în comuna Popeşti-Palanga din raionul Costeşti au fost propuşi următorii candidaţi ai F.D.P.: Simion Băcanu, secretarul organizaţiei de bază pentru circumscripţia a 10-a, Mihalache Muscalu, membru al întovărăşirii „1 Mai", la circumscripţia a 8-a, Voicu Dabu, ţăran muncitor, la circumscripţia a 13-a, iar Simion T. Băilă, gestionar al magazinului nr. 2, pentru circumscripţia a 16-a.

DRAG B. GHEORGHE
corespondent

În circumscripţia a 17-a din comuna Buchin, raionul Caransebeş, a fost propus candidat al F.D.P. Săcară Ilie, prim secretar al raionului P.M.R. Caransebeş, care pentru activitatea sa depusă în cinstea celei de a X-a aniversări a R.P.R. a fost decorat cu Ordinul Muncii clasa a III-a.

HAMAT VICHENTIE
corespondent

IN FAŢA FAPTELOR

Coale de hîrtie albă, scrise la maşină stau frumos rînduite pe un panou în faţa sfatului popular din comuna Ştefăneşti, regiunea Piteşti.

Alegătorii vin buluc, citesc în linişte, apoi pleacă bucuroşi că şi-au văzut numele înscris pe listele electorale şi că la 2 martie vor putea da votul candidaţilor F.D.P., pe care ei i-au propus în adunările din circumscripţiile respective.

Zi de iarnă; suflă Crivăţul uşor şi totuşi destul pentru a rumeni obrazul. Haide, să pornim în sus, pe uliţele îngheţate ale Ştefăneştilor. Ajunşi în centru, nu se poate să nu întoarcem capul, măsurînd cu privirea pereţii proaspăt tencuiţi, faţada înaltă tăiată în linii simple, de toată frumuseţea, a clădirii ridicată acum trei ani.

— Noul nostru cămin cultural. E prevăzut cu o sală de spectacole lungă de 25 metri şi lată de 10 metri. Scena — 10 metri pe 10 metri. Are o cameră pentru bibliotecă, sală de lectură, cabină pentru operatorul de cinematograf, trei camere pentru echiparea artiştilor, o cameră pentru staţia de radioficare..., mă informează deputatul Alexandru Oţelea, preşedintele sfatului popular din Ştefăneşti.

Mai departe, mergînd pe şoseaua naţională, dăm de şcoala de 7 ani, o clădire mare, ridicată tot în anii aceştia. Elevii aflaţi în recreaţie se zbenguiesc sub privirile ocrotitoare ale profesoarei. Şi pentru ei a avut cine să se îngrijească, dăruindu-le o şcoală frumoasă, cu săli de clasă încăpătoare şi încălzite, cu mobilier şi material didactic, unde învăţătura de carte se capătă mai plăcut, mai temeinic.

De aici, pe ulicioara ce duce pe o vîlcea, ajungem în Izvorani, cătun ce ţine de Ştefăneşti. Iată şi aici o şcoală nouă, construită în locul celei vechi şi neîncăpătoare, în care vara era prea cald şi iarna prea frig. Arde acum becul electric pe uliţă, la şcoală şi în casele ţăranilor. Gheorghe Ivan, deputatul comunal care a sprijinit aceste înfăptuiri, a fost din nou propus pentru alegerile de la 2 martie.

— Unde se duce lumea asta? am întrebat pe preşedintele sfatului, în timp ce priveam la oamenii care treceau cu casmale şi lopeţi.

— Acum tragem firul de la reţeaua electrică de înaltă tensiune — de la Piteşti — pentru a instala lumina electrică în întreaga comună; facem gropile, ducem şi îngropăm bulumacii. Am adus alaltăieri şi transformatorul, mi-a răspuns tov. Oţelea.

Fapte demne de toată lauda — rod al muncii deputaţilor sfatului popular şi al contribuţiei cetăţenilor. Ele dau nou imbold spre alte înfăptuiri gospodăreşti şi îndreptăţesc nădejdiile alegătorilor puse în candidaţi, ca Alexandru Oţelea, Dumitru N. Bălan, Gheorghe Ivan, Tudor Smaranda, Elena Drăghici, Filofteia Nistor şi alţii.

...Un alegător din Ştefăneşti, un bătrîn cu căciula ţuguiată (moş Marin mi-a spus că îi este numele) s-a oprit şi el în faţa listelor electorale, afişate pe tabla din faţa sfatului popular. Le cercetează, plimbîndu-şi ochii umbriţi de nişte sprincene albe, stufoase, cînd în susul cînd în josul hîrtiei. Pleacă apoi zîmbind, cu paşi mărunţi, ţinînd la subţioară toiagul de arţar. S-o fi bucurînd la gîndul că poate iarăşi să-şi dea votul oamenilor lui, sau poate s-o fi gîndind cu silă la alegerile de altădată, la candidaţii bogătanilor care îşi alegeau pe-ai lor: pe unul ca Alexandru Marinescu sau Andrei M. Gorgoi care au supt pe rupte, mărindu-şi averile, în timp ce comuna rămînea în voia celui de sus.

★

În liniştea care domneşte în camera încălzită şi curată a sfatului popular al comunei Ştefăneşti, glasul preşedintelui deapănă acum firul unei poveşti simple, adevărate. Numărîndu-se şi el printre candidaţi, îmi arată planurile de muncă ce aşteaptă pe viitorii deputaţi comunali. Întîi şi întîi — îmi spune el — va trebui să fie terminată cît mai urgent electrificarea întregii comune. Apoi vor fi împietruite cele două drumuri principale: primul în lungime de 4 km, care pleacă de la sfat şi pînă la marginea comunei, iar al doilea lung de 3 km. care începe de la gospodăria colectivă şi merge pînă în cătunul Izvorani. Totodată, a continuat preşedintele, vor fi construite trei poduri: unul de beton peste gîrlă, iar două de lemn în Izvorani şi pe uliţa Smărăndesti.

Pentru acestea şi cîte altele, cei peste 3.200 de alegători din comuna Ştefăneşti, regiunea Piteşti, vor da cu încredere votul lor candidaţilor F.D.P. în alegerile de la 2 martie.

RADU SANDU

Săgeţi

La G.A.S. Filiaşi, regiunea Craiova, repararea uneltelor pentru campania de primăvară se desfăşoară nepermis de încet.

FUNCŢIONARUL ZELOS:

— Cu asemenea codaşi
Ca acei din Filiaşi,
Ce nu fac nici o scofală,
Mor aici de plictiseală...

(Desen de Nic. Nicolaescu)

Cultura și viața

Căminul cultural din comuna Vinga, regiunea Timișoara, are și o echipă de dansuri alcătuită din copii. Îmbrăcați în frumoase și pitorești costume naționale, așa cum îi vedem în fotografia de față, micii dansatori sînt mult aplaudați de spectatori.

Răspundem CITITORILOR

În ultima săptămînă ne-au sosit la redacție mai multe scrisori în care autorii lor — cititori ai ziarului nostru — ne cer amănunte în legătură cu „Omul zăpezilor".

Răspundem acestor cititori publicînd materialul de mai jos:

Cu puțin timp în urmă, ziarele noastre au relatat știrea că savantul sovietic Alexandr Pronin, șeful unei expediții hidrologice care a cercetat regiunea ghețarului Fedcenko din Pamir, a văzut în două rînduri, timp de cîteva minute, o ființă vie, neobișnuită, cu chip de om.

Despre „Omul zăpezilor" există știri și mai vechi. Cu un secol în urmă maiorul L. Wadell a descoperit în apropierea frontierelor Tibetului, la o înălțime de 5.180 metri, urmele unei ființe misterioase. După el, colonelul Ch. Howard Bury, șeful unei expediții pe Everest, a observat din nou aceste urme. Călăuzele sale recrutate dintre localnici i-au confirmat că aceste urme aparțineau „Omului zăpezilor" pe care-l denumeau Metch Kang-mi (Kang-mi înseamnă „Omul zăpezilor", iar cuvîntul Metch = respingător).

În anul 1937 informații venite din trei locuri diferite semnalau din nou descoperirea unor urme misterioase. R. Kaolback observase cinci șiruri de urme care aveau aspectul exact al pașilor unui om mergînd desculț. G. Teelman a văzut pe ghețarul Biazo în Karakorum (5.800 metri înălțime) și S. Smith la Harvak (5.000 metri înălțime) urme asemănătoare. Cu ajutorul unor zoologi s-a ajuns la versiunea că acestea ar fi urme de urs.

Dar iată că un alt explorator, John Hant, se „întîlnește" cu misteriosul „Om al zăpezilor" și ni-l descrie astfel: „Contururile sale erau fără nici o îndoială asemănătoare celor ale unei ființe omenești. Mergea în două picioare și din timp în timp se apleca pentru a smulge cîțiva rododendroni".

„Omul zăpezilor" are talia unui adolescent sau adult, este acoperit în întregime cu păr cenușiu-roșcat; trăiește între limita superioară a pădurilor și zăpezilor veșnice. Se hrănește cu rădăcini, ierburi, boabe și mamifere mici. Urmele sînt asemănătoare omului primitiv din era de piatră. Se presupune — în ciuda unora care socotesc această descoperire ca rezultat al imaginației — că „Omul zăpezilor" este un animal antropoid superior gorilei sau cimpazeului, dar mai primitiv decît oamenii din era de piatră.

REÎNTOARCEREA

Schiță de NADIA CONSTANTIN

Ion Zorilă mergea pe drum parcă în silă. Nu-și putea lua privirea de la căruțele vîrfuite cu saci care ieșeau mereu din ograda colectivei și se îndreptau către sat. Se întreba cum putuseră dobîndi colectiviștii asemenea belșug. Gîndul i se îndreptă spre ei pizmaș. Dar după cîteva minute se opri și privi înapoi, gîndind: „Eu singur am plecat și la urmă poate că n-am făcut rău. De ce să muncesc pe arșiță și pe zloată cînd pot să fiu funcționar? Eu doară cînd îmi pun în gînd ceva, ehei!... Dacă nu mă angajau ăștia achizitor mă duceam la oraș și tot răzbeam într-un fel". Într-o clipită, lui Ion îi trecu prin minte că poate i-ar fi fost stavilă lipsa de învățătură. „Ce, parcă toți au școli înalte?" gîndi în sinea lui Ion. „Sînt eu îmbrăcat ca orășenii? Vorbesc și mă port ca ei? La urma urmei, cam asta am vrut eu. Stă cuiva scris în frunte ce școală are? Eu am leafă, lucrez cu condeiul. Pe cînd ei — mîini crăpate și piele tăbăcită. S-or fi și năucit la cap de atîta muncă...

Deodată îl auzi pe un flăcăiandru, care mîna caii din picioare chiuind:

„Foaie verde și-o sulfină,
Cioclovina-i cioclovină!".

Zorilă scuipă încîudat într-o parte, își împinse pălăria pe ceafă și vru să plece. Dar dorul de a o vedea pe Ileana îi înfrînse pornirea. Își scoase o țigară din pachetul de „București" cumpărat anume ca să semene cu cel al contabilului și și-o aprinse în grabă. În clipa aceea o zări pe Ileana. Era legată la cap cu o basma trandafirie care o făcea să arate și mai frumoasă. Sta pe capra căruții alături de mumă-sa, Natalia. Rîdea și mîna caii. Zorilă își scoase pălăria cu un gest larg ca cei de la oraș. Dar salutul lui veni întîrziat — tocmai cînd căruța cotea pe drumul satului hurducînd vesel trupurile subțirele ale celor două femei. Se uită după ele lung și-și purtă amintirea cu o toamnă în urmă, cînd colectiva era în pragul închegării sale... Ieșiseră cu toții de la o consfătuire, spre miezul nopții. El o luase în căruță pe Ileana, ca să ajungă mai de grabă acasă că lelea Natalia era bolnavă. Pe drum, îi cuprinsese mijlocul și o sărutase. După o bucată de vreme îi șoptise în puful bălan al tîmplelor: „să știi că mă însor cu tine, Ileană. O să te țin acasă, ca pe o cocoană. Am să lucrez la birou, că de asta am intrat în colectivă. Proștii ăilalți au să nădușească la cîmp!"... Ileana însă odată se deslipise de el grăind: „Ba dacă am intrat în colectivă, eu nu mă rup de ai mei. Ție frumos ți-ar sta parcă să fugi de greu și să-ți lași părinții să muncească singuri? Știi bine, Ioane, că și tu îmi ești drag, dar de așa cuconie mulțumesc".

Ion își zvîrli încîudat țigara în iarbă și se gîndi la Gheorghe Vlad, fratele flăcăiandrului care chiuise cu cîteva minute mai înainte strigătura cea usturătoare. „Nu cumva i-o fi sucit capul ăla?... Nu cred, asta nu! Abia din primăvară muncesc împreună... Dar dacă totuși?"...

Amintirea echipei care venea în urma secerătorii îl răscoli pe Zorilă mai mult decît belșugul colectiviștilor. Erau patru: Gheorghe Vlad cu frate-său și Ileana cu lelea Natalia. Bătea o boare caldă și rochia cenușie a Ilenei unduia pe trup ca lanul spicelor... „Măăă, a venit dom' inspector în control!" strigase fata către ceilalți.

Stînjenit de o asemenea primire, Ion le spuse că a venit la ei, așa, să-i vadă, nu în control. Atunci Ileana se așternuse pe un rîs silit, parcă să-l facă înadins în necaz. I-a arătat bărzoiul care se lăsase din zbor, lîngă ei: „De ăla vorbeam, mă Ioane, nu de tine. Așa l-am botezat noi, inspector!" Și parcă privirile îl mustraseră. Și parcă și oftase. Ori lui Ion numai i se păruse...

Din acest vis îl trezi deodată strigătul bătrînului care îl ajunse pe drum. Era căruța colectivei vîrfuită cu saci.

— Hai mă, nu vii acasă?

Dintr-o săritură Ion fu sus pe saci. Tăcea trist, frămîntat de gînduri. Într-un timp, se aplecă la urechea bătrînului:

— Eu rămîn la Ileana, tată. Vreau să vorbesc cu ea!

Răspunsul veni ca după o lungă chibzuință:

— Bine, mă Ioane, du-te... Și vezi ce spui pe-acolo...

Cîinele lătra furios, smucind lanțul. Ileana veni din fundul curții în fugă. Se opri cu mîna pe pieptul ce i se zbătea. În priviri era parcă și uimire, și bucurie, și frămîntare...

— Ce-i Ioane, ce-i cu tine?

Fata vroi să mai spună ceva. Dar din fundul ogrăzii răzbătu deodată glasul mamă-sii:

— Ileană! Hai odată, că-s saci mulți. Și ne apucă noaptea pînă i-om descărca...

Privirile lui Zorilă fugiră într-acolo. Îngînă:

— Să vă ajut și eu...

— Păi n-ai uitat? făcu Ileana, deschizîndu-i portița.

Peste cîteva minute lelea Natalia se trezi față în față cu Ion, care ducea în spinare un sac de grîu spre cuine.

— Ehei, ia te uită! se miră femeia cu mîna la gură. Și noi ziceam că Ion nu mai știe cum se ridică un sac... Ei, așa da, măi băiete...

După vreo cîteva ceasuri, dinspre poartă se auzi un fluierat subțire. Ion îl zări pe Gheorghe al lui Vlad care o chema pe fată.

Aceasta șovăi cîteva clipe, apoi merse și-i deschise. Cînd celălalt se apropie de cuine, Ileana îi grăi bucuroasă:

— Și uite așa. S-a întors Ion, măi Gheorghe. S-a întors și vine cu noi în colectivă. Nu-i așa, Ioane?

— Așa-i, vezi bine, răspunse Ion cu glas tremurat, prinzînd stîngaci mîna Ilenii.

Gheorghe privi cîteva clipe stînjenit. Apoi plecă fără să spună un cuvînt. Cei doi îl urmăriră cu privirile lor, în care strălucea o undă caldă de duioșie. Cînd intră din nou în cuine, lelea Natalia aducea o garafă pîntecoasă și trei pahare. Rosti veselă, privindu-i pe tineri:

— Și acu haideți să luăm cîte un pahar... Și... mulțumim Ioane că veniși iară pe la noi...

E BINE SĂ ȘTIM

Să folosim mai multe îngrășăminte bacteriene

● CE SÎNT ÎNGRĂȘĂMINTELE BACTERIENE ȘI DE UNDE LE PUTEM PROCURA? ● CU DOUĂ DOZE DE AZOTOBACTERIN (CARE AU COSTAT CCA. 12 LEI) COLECTIVIȘTII DIN COMUNA CORBEANCA, REGIUNEA BUCUREȘTI, AU OBȚINUT UN SPOR DE PESTE 5.700 KG. DE SFECLĂ DE ZAHĂR LA HECTAR.

Unul din mijloacele ieftine, eficace și ușor de mînuit, recomandat de știință în scopul măririi producției este aplicarea îngrășămintelor bacteriene. Aceste îngrășăminte sînt preparate biologice care conțin niște ființe vii foarte mici numite bacterii și care prin felul lor de viață sînt de mare folos agriculturii. Îngrășămintele bacteriene pot fi întrebuințate atît la cultura cerealelor, plantelor tehnice, legumelor cît și la vița de vie și pomii roditori.

În țara noastră îngrășămintele bacteriene sînt produse la centrul experimental pentru îngrășăminte bacteriene de la Băneasa — București. Cele mai recomandate a fi aplicate în producție sînt: *azotobacterinul, nitraginul, fosforobacterinul și silicobacterinul.* Primele două sînt livrate în borcane de sticlă cu capacitatea de circa 400 de grame fiecare; celelalte în pungulițe de hîrtie sub formă de pulbere fină. Un singur borcan sau o singură pungulița este de ajuns pentru un pogon indiferent de cultura respectivă. *Îngrășămintele bacteriene pot fi procurate fie direct de la centrul experimental din Băneasa — București, șoseaua N. Bălcescu nr. 8, costînd 5 lei fiecare borcan sau fiecare pungulița, fie prin unitățile Agrosem (fostul I.S.A.P.V.S.); în acest din urmă caz costul unei doze este de 6 lei.*

Și acum cîte ceva despre însușirile fiecărui îngrășămînt, culturile la care se recomandă și sporurile de recoltă pe care le aduc. Azotobacterinul conține bacterii care au putința să transforme azotul din aer în hrană pentru plante. Fosforobacterinul mineralizează compușii organici ai fosforului punînd astfel la dispoziția plantelor substanțe ușor asimilabile. Silicobacterinul, care a fost dat în producție anul acesta, are, pe lîngă posibilitatea de a transforma compușii insolubili ai potasiului, și o acțiune de stăvilire a atacului bolilor. Aceste trei îngrășăminte pot fi utilizate la toate culturile agricole. *În ceea ce privește nitraginul, el se recomandă numai la plantele leguminoase.*

Unii cultivatori privesc cu neîncredere aceste îngrășăminte bacteriene spunînd că nu sînt rentabile. Părerea lor este greșită și ca dovadă vom da cîteva exemple din producție din care să reiasă limpede folosul acestor îngrășăminte. La combinatul „30 Decembrie" roșiile tratate cu azotobacterin și fosforobacterin au dat un spor de producție de 13.800 kg la ha. Gospodăria agricolă de stat Drăgănești-Olt a obținut în felul acesta 300 kg floarea-soarelui în plus la ha, iar gospodăria de stat Bordușani-Constanța un spor de 4.000 kg cartofi la ha. De asemenea, colectiviștii din comuna Corbeanca, raionul Snagov, regiunea București, folosind azotobacterinul, au izbutit să mărească anul trecut recolta la sfecla de zahăr cu 5.748 kg. la ha, iar cea de porumb cu 523 kg la ha.

Așa cum am arătat la început îngrășămintele bacteriene dau rezultate foarte bune și la cultura legumelor. Deoarece ne aflăm într-un sezon prielnic acestor lucrări, recomandăm legumicultorilor să folosească aceste îngrășăminte într-o măsură cît mai mare. Amintim că pentru obținerea unor recolte de legume mari și de calitate este bine să tratăm atît semințele cît și răsadurile. În ceea ce privește modul de folosință a îngrășămintelor bacteriene atît la legume cît și la celelalte culturi odată cu ambalajul se primesc instrucțiuni amănunțite care trebuie respectate întocmai.

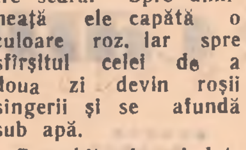
Trebuie subliniat că aceste îngrășăminte nu înlocuiesc pe cele organice și minerale. Pentru a avea rezultate bune în producție este nevoie să se aplice toate măsurile agrotehnice cerute de cultura respectivă.

Ing. G. ȘTEFANIC
și ing. N. FLORIAN

DIN toată LUMEA

O floare ciudată

Victoria-regia este numele unui soi de nufăr uriaș ce crește pe fluviile Amazoane, Parana și Orenoc din America de Sud. Florile lui, de un alb ca laptele, se

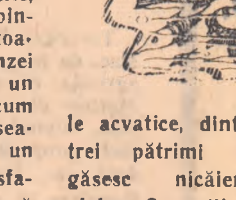

deschid obișnuit către seară. Spre dimineață ele capătă o culoare roz, iar spre sfîrșitul celei de a doua zi devin roșii singerii și se afundă sub apă.

Deosebit de ciudate sînt frunzele nufărului. Cînd sînt tinere ele sînt răsucite, semănînd cu o opincă. Dar, deoarece toate nervurile frunzei sînt strînse la un loc, formînd oarecum un ghem, frunza seamănă perfect cu un arici. Cînd se desface frunza începe să crească foarte repede și capătă forma unei țigări uriașe cu un diametru pînă la doi metri. O singură frunză cîntărește peste 3 kg și poate suporta o încărcătură pînă la 90 kg. Această neobișnuită rezistență se datorește rețelei de nervuri care la desfacerea frunzei se umplu cu aer, formînd un fel de ponton.

1000 de specii de pești

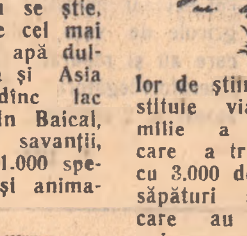
După cum se știe, Baicalul este cel mai mare lac de apă dulce din Europa și Asia și cel mai adînc lac din lume. În Baical, au stabilit savanții, trăiesc peste 1.000 specii de pești și anima-

le acvatice, dintre care trei pătrimi nu se găsesc nicăieri pe glob. Savanții studiază în prezent amănunțit flora, fauna și harta fundului acestui lac.

Un palat de acum 3000 de ani

În apropiere de Pilo, în Grecia Centrală, s-au descoperit ruinele unei curți regale care au ajutat oameni-

lor de știință să reconstituie viața de familie a unei regine care a trăit în urmă cu 3.000 de ani. După săpături și cercetări, care au durat cinci ani, s-a stabilit că acest palat a fost locuit de Nestor — un personaj din epopeea Iliada și soția acestuia Euridice. În camera reginei s-au descoperit pereți împodobiți cu picturi murale înfățișînd delfini și alți pești, precum și o podea din piatră cu diferite desene reprezentînd animale. Un coridor subteran lega această cameră de o alta care se presupune că ar fi fost baia reginei.

SATIRĂ

Umor german

— Ce faci aici?
— Aplic și eu ce-am învățat de la studenții de la Facultatea de cultură fizică ce au venit să ne ajute la strînsul recoltei...

(Din „Berliner Illustrierte")

Umor danez

PUNGAȘII ȘI HOȚII

Într-o dimineață de vară, un țăran, călare pe un cal bălan, veni la oraș, unde avea niscaiva treburi. Întîmplarea făcu ca atunci cînd intra țăranul în oraș judecătorul de ocol din partea locului, care tocmai se trezise din somn, să iasă la fereastră.

Văzîndu-l pe țăran, pe care de altfel îl cunoștea, judecătorul zise:

— Bună dimineața, Lars Pedersen! căci așa-l chema pe țăranul nostru. Ce mai e nou pe lumea asta?

— Ce să fie, toate vechi, răspunse Lars. Și fiindcă era de felul lui șugubăț, țăranul adăugă: oamenii îi spînzură pe pungașii mărunței, cît despre hoții cei mari, își scot pălăria în fața lor...

Și zicînd acestea, țăranul își scoase pălăria și se ploconi adînc:

— Bună dimineața, stimate domnule judecător!

EPIGRAME

Conducerea S.M.T.-Dej ia oamenii din echipele de reparații și-i folosește în alte munci.

Cu-așa metode, se-nțelege,
Cam greu tractoarele le-or drege,
Drept care trebuie de-ndată
Întîi metoda „reparată"...

La S.M.T. Circea, regiunea Craiova, mecanizatorii lucrează la repararea mașinilor în încăperi neîncălzite.

La Circea în atelier
Lucrează oamenii pe ger
Fiindcă sînt, fără-ndoială,
Tratați aicea cu... răceală.

IGOR BLOCK

★

La G.A.S. Segarcea, regiunea Craiova, sala de mese a cantinei este neîncăpătoare.

— Dacă ai mîncat, ce mai aștepți aici?
— Să apuc rînd pentru masa de seară!!

Desen de NIC. NICOLAESCU

SĂ VEDEM: CARE PE CARE!

Azi dimineață cînd am intrat în birou am găsit pe parchet un plic. M-am uitat la adresă. Era pentru mine. Am înțeles că venise zilele trecute cînd fusesem în concediu medical. N-am mai stat mult pe gînduri și am desfăcut plicul. Înăuntru o singură pagină acoperită cu litere mari de tipar. Am început să citesc:

Tovarășe,

Nu știu nici pînă azi dacă ați primit corespondența mea în care vă semnalam că gazeta de perete din comuna Maidan, raionul Oravița, deși este așezată în fața clădirii sfatului popular, nu are de multă vreme nici un articol. Tovarășul Bănuț Constantin, președintele sfatului, spune că gazeta are un comitet de redacție dar acesta nu activează de acum doi ani, de cînd a fost ales...

N-am mai continuat. Toate acestea le știam, le visam chiar și-n somn (spre deosebire de tov. Bănuț și alții care nici nu visează să schimbe situația).

M-am așezat greu într-un scaun prinzîndu-mi capul în mîini. Și într-o clipă mi-au revenit în minte întîmplările de mai jos, petrecute cu o săptămînă în urmă.

Era o zi ca toate celelalte. Mă reîntorceam de la redacție. Cînd am deschis ușa la vestibul mi-a ieșit băiatul înainte. Știți cum sînt copiii.

— Tata, tata! Striga de răsuna toată casa. Mamă, a venit tata!

Se bucura de parcă pînă atunci fusesem într-o expediție la Polul Sud. Din bucătărie a venit și nevastă-mea, aducînd cu ea un miros ispititor de mîncăruri și un zîmbet... cald. (Să nu vă mire: venea doar de lîngă aragaz). Mă îmbrățișează... cu privirea și îmi ajută să scot paltonul. Băiatul îmi ia bastonul și încalecă pe el închipuindu-și că se joacă de-a caii.

— Cum vă simțiți? întreb eu.

— Noi bine, dar tu parcă ești cam palid?

— Eu palid? Mă mir. Poate unde sînt nebărbierit... nemîncat. Vreau să rîd dar parcă acum nu mai reușesc.

— ...Și tras la față... Ia dă fruntea încoace. Nevastă-mea îmi pune o clipă palma pe frunte și exclamă:

— Bineînțeles... fierbinte. Și tu... tu nu spui nimic. Aștepți să faci cine știe ce complicație.

E gata să plîngă. De aceea încerc s-o potolesc.

— Dar îți mărturisesc, dragă, că nu simt nimic...

— Cum poți să spui așa ceva? Uite, ești și transpirat, ochii îți lucesc... neobișnuit.

— Știi, afară e călduț și cu haina mea îmblănită e firesc să mai transpir...

— Nimic. Să n-aud alte argumente. Te dezbraci imediat și te bagi în pat. Eu îți fac un ceai, îți aduc aspirine, înghiți un Codenal și două tablete de Omnamicin. Asta provizoriu.

— Dragă... insist eu. Aș fi vrut totuși să mănînc ceva. Sînt lihnit de foame.

Nevastă-mea e însă neînduplecată.

— Deocamdată ceaiuri... și citronade. M-am urcat în pat să n-o supăr. Nu se face cînd ai o soție așa de grijulie și atentă care a mai urmat și medicina. Iată-mă dar bolnav. Cum nu-mi prea venea somnul am vrut să citesc dar nu m-a lăsat. Atunci am încercat să mă gîndesc la treburile din redacție. Deodată mi-au venit în minte corespondenții.

De ce oare n-o fi trimițînd mai multe sezisări critice? Am citeodată mare nevoie și tocmai atunci îți lipsesc. Bunăoară, azi trebuia să scriu un foileton. Dar despre ce? Am căutat în dosar. O singură corespondență. Din comuna Maidan, raionul Oravița. O gazetă de perete care e lăsată în părăsire. Altceva? Nimic. Am încercat să găsesc ceva cu haz, sau măcar satiric, dar oricum o suceam nu-mi plăcea și pace. N-am reușit să aștern o pagină ca lumea. Am umplut în schimb un coș cu hîrtii. Bineînțeles că asta m-a cam enervat.

Cred că în timp ce revedeam în minte aceste peripeții redacționale am adormit. Nevastă-mea susține că toată noaptea m-am zbuciumat și-am vorbit în neștire despre o gazetă de perete, că mă certam cu un președinte de sfat popular și mai ales pomeneam mereu: „E o bătaie de joc ce se întîmplă în comuna Maidan".

Cînd m-am trezit a doua zi erau lîngă patul meu socrii, frații și surorile mele și cîțiva vecini care mă priveau de parcă scăpasem de la moarte. Apoi din camera de alături au ieșit trei doctori care ținuseră un consult prelungit. M-au mai cercetat odată și m-au întrebat ce supărări am avut în ultima vreme. Le-am spus povestea cu corespondența. M-au sfătuit să nu mai încerc să scriu că s-ar putea să am din nou un șoc. S-au obligat în schimb să scrie ei un articol. Mie mi-au dat șapte zile concediu, recomandîndu-mi repaus absolut.

Azi am isprăvit concediul și am venit din nou la redacție. Aproape că uitasem de corespondența aceea buclucașă și cînd colo...

Fie ce-o fi dar tot o să scriu despre neglijența celor din comuna Maidan. Să vedem: care pe care!

LUCIAN CURSARU
(După o corespondență de la EMANOIL MARE)

Și UMOR

Din scrisorile corespondenților voluntari

Dintre multele scrisori sosite în ultimele zile de la corespondenții voluntari am ales cîteva în care se vorbește despre acțiunea de încheiere de contracte între gospodăriile colective, întovărășirile agricole și țăranii muncitori cu gospodării individuale și întreprinderile comerciale de stat și cooperativele sătești pentru valorificarea în condiții avantajoase a produselor agricole.

60.000 LEI AVANS

Cunoscînd din proprie experiență avantajele contractărilor cu statul, ne scrie corespondentul Constantin Frîncu, colectiviștii din comuna Făcăieni, raionul Fetești, au hotărît în adunarea generală să vîndă statului în acest an, pe bază de contract, cantitatea de 1.668 kg lînă țigae, calitatea I, la prețul de 48 lei și 20.000 litri lapte de oaie la prețul de 3 lei litrul. Pentru aceasta, gospodăria a primit un avans de 50 la sută, care se ridică la suma de 60.000 lei. În scurt timp, mai adaugă corespondentul, gospodăria va încheia contract pentru livrarea de animale și cereale.

FRUNTAȘI LA CONTRACTĂRI

„Vom vinde statului toate produsele agricole ce ne prisosesc consumului nostru zilnic". Aceasta este hotărîrea țăranilor din satul Georgel, raionul Aiud — ne scrie corespondentul Iosif Barb. Oameni de cuvînt, 18 țărani muncitori crescători de animale din acest sat s-au prezentat la achizitorul Traian Jurca și au încheiat contracte pentru 6.000 litri lapte de vacă. Gavrilă Cioară a contractat 1.000 litri lapte, Ștefan Vlad 200 litri, iar Luca Jurcă 600 litri.

APROAPE 5 VAGOANE

Țăranii muncitori din comuna Stoenești, raionul Caracal, — ne scrie corespondentul nostru voluntar Aurel Pădureanu — au contractat pînă în prezent cu statul cantitatea de aproape 5 vagoane de grîu și porumb din recolta anului 1958. Încheierea de contracte pentru cereale în această comună continuă zilnic.

CONTRACTE PENTRU SFECLA DE ZAHĂR

În afară de contractele pe care le-au încheiat țăranii muncitori din comuna Ciutura, raionul Craiova, pentru a vinde statului diferite produse agricole — ne scrie tov. Carol Bora — ei au încheiat pînă în ziua de 20 ianuarie și contracte cu fabrica de zahăr din comuna Podari (Livezi) pentru a cultiva 49 de ha cu sfeclă de zahăr. Printre primii contractanți se numără Nicolae Crețu și Constantin Grigore, care, în anul trecut, au obținut peste 25.000 kg sfeclă de zahăr la ha.

I. GHEORGHIU

Din experiența UNITĂȚILOR AGRICOLE COOPERATISTE

• TRIBUNA PREȘEDINTELUI •

Nu toți ne ajută

Aud adeseori rostindu-se cuvinte frumoase despre gospodăria noastră colectivă și chiar despre munca consiliului de conducere. Eu cred însă că laudele pentru faptul că noi am devenit una din unitățile fruntașe ale regiunii, că valoarea zilei-muncă, deci bunăstarea colectiviștilor, a crescut mult în ultimul an se cuvin a fi împărțite deopotrivă cu cei ce ne-au ajutat. De pildă, recoltele bogate dobîndite în cultura mare, acel spor de 400 kg grîu la ha și aproape 1.000 kg porumb boabe la ha ce l-am obținut în acest an față de sectorul individual se datorește și muncii vrednice a brigăzilor noastre de cîmp, dar și tractoriștilor de la S.M.T. Hărman care au executat la timp lucrările de bună calitate. Datorită acestui fapt la toate culturile producțiile au crescut anul trecut cu 20—30 la sută față de anul 1956. Sprijin agrotehnic am primit în toate împrejurările din partea tov. ing. Paul Kogălniceanu, șeful secției agricole raionale și de la tov. Simion Popovici, instructor raional.

Un sprijin neprecupețit am primit și din partea Băncii Agricole din Orașul Stalin. Din creditele pentru producție obținute de la această bancă am procurat semințe de soi, îngrășăminte chimice etc. Cu ajutorul creditelor pentru investiții am construit: 2 grajduri cu o capacitate de 112 capete, o magazie de cereale, un complex de ateliere pentru tîmplărie, rotărie, fierărie etc.

Sfatul popular comunal a înlesnit mult dezvoltarea sectorului zootehnic al gospodăriei, acordîndu-ne în fiecare an cu întîietate pășune de bună calitate pentru oi și cornute.

Din păcate există și unele instituții sau organe de stat care nu înțeleg că au datoria să sprijine din toate puterile dezvoltarea economico-organizatorică a gospodăriilor colective. De exemplu, serviciul zooveterinar al secției agricole raionale a dovedit multă nepăsare față de starea alarmantă a sănătății animalelor cornute ale gospodăriei. In anul agricol 1956/57 am fost nevoiți să lichidăm întregul parc de bovine ce număra 112 vaci cu lapte și boi de muncă din cauza îmbolnăvirii de tuberculoză. Nici după această întîmplare serviciul zooveterinar n-a luat măsurile necesare pentru a stîrpi focarul de infecție ce persistă și azi în comuna Feldioara.

Puțină înțelegere față de nevoile gospodăriei noastre colective am găsit și la tov. director Dobrin de la O.R.A.C.A. Deși am predat peste plan în anul 1957 o cantitate de 60.000 kg carne nu am primit nici pînă astăzi repartiție pentru a cumpăra autocamionul ce ni se cuvenea.

I.C.A.R.-ul Măgurele este doar la 20 km de Feldioara, iar Școala Medie Agricolă chiar în comună. Nici una din aceste două instituții nu ne-a acordat însă pînă acum nici un fel de sprijin tehnic.

Nădăjduim ca noul an de muncă ce l-am început să aducă lichidarea lipsurilor arătate aci, să însemne o mai strînsă colaborare între gospodăria noastră și diverse instituții și organe de stat ce au datoria să ne sprijine.

LOX MIHAI
președinte al gospodăriei agricole colective „23 August" din comuna Feldioara, regiunea Stalin

IN CASA COLECTIVISTULUI

Clipe plăcute în casa colectivistului Dincă Anton de la G.A.C. „Ștefan Gheorghiu" din comuna Topoloveni, regiunea Pitești. Trebuie să fie, de bună seamă, interesantă cartea pe care o citește, celor strînși în jurul ei. Lucia, fiica lui Dincă Anton!

În cîteva RÎNDURI

● *Cooperativa agricolă de producție din satul Valea lui Pătru a sărbătorit, odată cu împărțirea veniturilor, împlinirea unui an de activitate. Producțiile la hectar ale cooperativei au întrecut pe cele ale individualilor cu circa 500 de kg la grîu și cu aproape 1.000 de kg la porumb. Pe măsura veniturilor au fost și cîștigurile cooperatorilor. Familia lui Popescu St. Ion a primit 9.008 kg de grîu și porumb, precum și însemnate cantități de cartofi, ceapă etc. In al doilea an de activitate cooperativa va putea asigura membrilor săi venituri și mai mari. Noul plan de producție prevede crearea unor ferme de oi, păsări și porci, precum și cultura legumelor.*

● *Cînd producția gospodăriei colective întrece pe a țăranilor individuali, cînd veniturile colectiviștilor sînt, în medie, de două ori mai mari decît cîștigurile celor ce nu și-au strîns pămîntul laolaltă, cooperativizarea agriculturii se face, parcă, pe nesimțite. I-arăți doar omului ce cîștigi tu, colectivistul, și el te ascultă. O dovadă că lucrurile se petrec în felul acesta o constituie și colectivizarea satului Iecea Mică, din raionul Jimbolia. Gospodăria din Iecea Mică numără 418 familii, adică tot satul.*

● *Despre veniturile colectiviștilor din comuna viticolă Jariștea s-a auzit, cred, în toată țara. Intovărășiții din satul Scînteia care țin de Jariștea știu însă și cum obțin colectiviștii venituri mari: printr-o muncă deosebit de bună care numai în gospodăria colectivă se poate desfășura. Această înțelegere i-a determinat să-și transforme întovărășirea în gospodărie.*

● *In orașul Codlea a luat ființă cu un an în urmă prima cooperativă agricolă de producție din raion. Cooperativa s-a dezvoltat întruna, iar planul de producție pe 1958, întocmit recent, arată că se va dezvolta cu repeziciune și în viitor. Anul acesta în cooperativă ia naștere sectorul zootehnic format din 15 vaci de lapte și 300 de oi. Cooperatorii, hotărîți să lucreze cu hărnicie și-au propus să scoată la hectar producții mari: 1.900 kg de grîu, 1850 kg de orz și 14.000 kg de cartofi.*

AJUTOR primit la timp

Era în toamna anului trecut. Zile însorite, prielnice muncii cîmpului. Membrii consiliului de conducere a gospodăriei colective din Năvodari erau în fierbere mare. De ce să te ocupi mai întîi? Trebuia pregătit terenul pentru însămînțările de toamnă, condiționate semințele, terminat culesul porumbului. Și mai era ceva. Fuseseră pînă atunci puțini colectiviști, o mînă de oameni. Acum intrase tot satul în colectivă. Alte cerințe, alte sarcini. Trebuiau organizate brigăzile și echipele, adăpostirea și furajarea animalelor și cîte și mai cîte.

In aceste momente grele pentru consiliul de conducere și pentru întreaga gospodărie, Ministerul Agriculturii și Silviculturii le-a venit în ajutor. La Năvodari ca și în celelalte gospodării agricole colective din regiune, ministerul a trimis specialiști cu înaltă calificare, cadre didactice din institutele agronomice. Așa se face că într-una din zile, în ograda gospodăriei a poposit un tînăr ce se arăta la început destul de sfios. Era inginerul agronom Ciolcă Grigore. Cu sprijinul lui, consiliul de conducere a organizat munca pe brigăzi și echipe, a aplicat metodele recomandate de agrotehnică în campania însămînțărilor de toamnă, a strîns sămînța de la noii membri, a deschis la timp cursul agrozootehnic de masă. Gospodăria a întocmit un bun plan de producție pe 1958 și planul de perspectivă pe următorii doi-trei ani. In toate aceste realizări este și o fărîmă din munca neobositului și entuziastului agronom Ciolcă Grigore.

După ce iureșul mare al muncilor de toamnă a trecut colectiviștii au purces la întocmirea unei scrisori:

„Mulțumim călduros ministerului pentru ajutorul neprecupețit ce ni l-a dat în această perioadă — au scris printre altele colectiviștii din Năvodari — și îl asigurăm că vom munci cu și mai multă sîrguință pentru continua întărire și dezvoltare a gospodăriei noastre colective".

Scrisori asemănătoare au sosit pe adresa Ministerului Agriculturii și Silviculturii și din alte gospodării colective din regiunea Constanța.

ION GOJA

LA CREȘA COLECTIVEI

Nu-i așa că sînt drăgălași copiii colectiviștilor din Sîntana, regiunea Oradea, pe care fotoreporterul nostru i-a surprins la creșă taman la ora prînzului?

Impotriva acelora care se înfruptă din avutul obștesc

Dragostea de muncă pe care o fac, avîntul de care au dat dovadă muncitorii gospodăriei de stat Frăsinet, regiunea București, au făcut ca această unitate să înregistreze unele succese în ceea ce privește sporirea producției la ha. și pe cap de animal. Astfel, în anul 1957 au fost livrate statului aproape 250.000 kg de grîu, producția medie de porumb la hectar a fost depășită cu 263 kg, la laptele de vacă, lînă etc. s-au îndeplinit sarcinile. Articolul de față își propune să oglindească alte aspecte din activitatea gospodăriei care frînează dezvoltarea acestei unități.

Prima verigă din „lanțul slăbiciunilor"...

Acum trei ani, gospodăria de stat Frăsinet din raionul Videle era în plină organizare. Se punea cu acuitate problema ridicării unor construcții pentru salariați. Trustul regional a pus la dispoziția unității în vederea construcției de locuințe muncitorești suma de 259.000 lei, iar sfatul popular comunal Băbăița a dat decizia de afectare a parcelelor. Ștefan Nedelcu și Traian Batea, fostul director al gospodăriei de stat și respectiv fostul contabil șef, au găsit pe un oarecare „inginer" Alexandru Bușac, care le-a promis că în cîteva luni va ridica construcțiile planificate. S-a trimis în mare grabă la subfiliala Băncii Agricole Vida documentația întocmită de așa zisul constructor Bușac, în vederea încasării unui avans de 15 la sută din valoarea creditului. Deși directorul subfilialei cunoștea faptul că astfel de lucrări de construcție nu pot fi date în antrepriză persoanelor particulare, aprobă să i se plătească lui Bușac un avans de 36.000 lei. Acesta angajează de ochii lumii cîțiva muncitori să execute săpături și începe să toarne vreo două fundații. Intre timp Bușac a prezentat conducerii gospodăriei un „plan" de punere în valoare a resurselor locale. In acest „plan" se propunea fabricarea cărămizilor în cadrul unității. Prin aprobarea acestui „plan", escrocul și-a creat noi posibilități de a încasa sume importante. In acest fel el a reușit să încaseze peste 90.000 lei pentru niște construcții care nu avansaseră deloc. Dar pînă la urmă escrocul a fost dat pe mîna justiției și condamnat la 10 ani închisoare, iar fosta conducere a gospodăriei de stat Frăsinet, împreună cu persoanele din cadrul subfilialei Băncii Agricole Vida care au înlesnit încheierea convenției, obligate să plătească pagubele aduse unității.

Despre „păsări călătoare" și încă ceva...

N-a curs multă apă pe Glanița și Teleorman în acest răstimp la gospodăria de stat Frăsinet au poposit mulți directori, alți ingineri și contabili șefi. In anul 1957, de pildă, această gospodărie de stat a fost „binecuvîntată" cu șase(?!) contabili șefi. Directorii și ingineri șefi au fost schimbați, este drept, mai puțini: doar cîte trei. La secția teritorială „23 August" a aceleiași gospodării de stat mai în fiecare lună s-au petrecut „schimbări radicale"; în ultimele șase luni au funcționat cinci șefi de secție și patru contabili. Această situație a cadrelor de conducere a dus la micșorarea simțului de răspundere, la slăbirea controlului și a disciplinei financiare. Amintim aici doar cîteva din „anomaliile" care s-au petrecut anul trecut în ceea ce privește contabilitatea: fișe analitice duble, recoltări terminate fără proces-verbal de însămînțări, bonuri de intrare operate la ieșire (și invers) etc. Interesant este faptul că s-au efectuat plăți prin bancă reprezentînd contravaloarea unor materiale care nu au intrat efectiv în magazie. In ceea ce privește situațiile economico-financiare lunare trebuie să spunem că acestea au prezentat cifre eronate. Documentele primare pentru justificarea activității privind executarea planului n-au fost întocmite de personalul operativ, iar dacă s-au întocmit totuși, au fost depuse la contabilitate cu mare întîrziere.

Este clar că în aceste condiții, unii salariați necinstiți au putut delapida sume importante. Adesea fostul director Florea Botea și foștii contabili șefi P. Mușeteanu și A. Mihăilescu semnau „cu ochii închiși" diferite liste de plată sau situații, pe care le prezentau delapidatorii. Ba mai mult, Florea Botea și Aurel Mihăilescu au semnat note de comandă pentru patru covoare și au cumpărat cu numerar din casa gospodăriei veselă, lucruri pe care le-au dus acasă. Necinstit a procedat și contabilul șef Mușeteanu care a încasat de trei ori sumele cuvenite pentru plata concediului pe anul 1956.

Delapidatorii să-și primească pedeapsa!

Și unii salariați au început să confunde casa gospodăriei cu propriul lor buzunar. Foștii casieri ai unității din Frăsinet, Nicolae Văduvici și Alexandru Stoian, au delapidat sume importante. Trebuie spus că contabilii șefi nu au verificat soldul casei și nici operațiunile înregistrate în registrul de casă prin confruntarea actelor de plăți și încasări. Fostul casier Al. Stoian emitea dispoziții de încasare pentru sumele depuse la casă de către salariați, pe care și le însușea (acesta avea grijă să emită dispoziții de încasare numai de formă, neoperate în registrul de casă).

In gospodăria de stat Frăsinet s-au delapidat în cursul anului trecut sume importante prin liste de plată fictive. Una din metodele folosite a fost aceea a sustragerii listelor de plată din gestiunea anului 1956 și ordonanțarea plății din nou în 1957 (în prealabil listele se falsificau). Astfel, lista de plată pentru perioada 16—31 decembrie 1956 în valoare de 8.137,04 lei a fost sustrasă din gestiunea anului respectiv și încasată a doua oară cu dispoziția de plată nr. 28 din 17 ianuarie 1957. Se întîmpla uneori ca pentru aceeași lucrare, pentru aceiași muncitori (așa cum s-a petrecut cazul cu lista de plată pentru perioada 16—28 aprilie) să se întocmească liste duble. Interesant că au fost și cazuri cînd s-a plătit atît originalul, cît și copia listei cu cîte o dispoziție de plată purtînd numere diferite de înregistrare.

Am putea vorbi și de alte matrapazlîcuri săvîrșite în această unitate (acte fictive pentru consumul de lemne, acte fictive pentru a „justifica" mortalitatea la purcei etc.). Ne oprim însă aici. Socotim că organele de justiție vor trage la răspundere cu toată severitatea pe delapidatori și pe cei care i-au acoperit într-un fel sau altul, permițîndu-le să fure din avutul obștesc. La rîndul său, trustul regional Gostat are datoria să pună ordine în această unitate. Străduința muncitorilor de a obține rezultate tot mai bune trebuie stimulată, după cum trebuie întărită opinia muncitorilor față de delapidatori, față de toți acei ce împiedică ca gospodăria de stat din Frăsinet să se dezvolte și să devină rentabilă. In felul acesta „lanțul slăbiciunilor" existent de cîțiva ani prin aceste locuri va fi înfrînt rupt.

M. TEODORESCU

PENTRU ÎMBUNĂTĂȚIREA PROTECȚIEI PLANTELOR

Ing. JEAN KEIS
Director general în Ministerul Agriculturii și Silviculturii

In domeniul protecției plantelor de cultură, în țara noastră s-a desfășurat în ultimii ani o activitate care, pe lîngă condițiile noi create (creșterea considerabilă a sectorului socialist din agricultură, mecanizarea într-un grad din ce în ce mai mare a diferitelor lucrări agricole, chimizarea, aplicarea largă a măsurilor agrotehnice avansate etc.), a contribuit în mare măsură la obținerea unor producții globale cu mult mai ridicate decît în trecut. Printre cele mai însemnate realizări în sectorul combaterii bolilor și dăunătorilor se pot cita: executarea acțiunilor de protecția plantelor potrivit unui plan întocmit pe baza datelor de informație și prognoză; dotarea, într-o anumită măsură a agriculturii cu mijloace mecanizate, darea în producție a unor produse noi ca cele pe bază de HCH, DDT și fosfor organic etc.

Toate acestea au contribuit la organizarea și aplicarea cu bune rezultate a tratamentelor în combaterea bolilor și dăunătorilor. Astfel, într-un timp relativ scurt s-a reușit să se înlăture pericolul atacului de lăcuste (care pînă nu de mult reprezenta o adevărată calamitate); au fost lichidate primele focare apărute pe suprafețe mici ale gîndacului de Colorado. De asemenea, în ultimii ani pe lîngă faptul că a fost stăvilită înaintarea omidei păroase a dudului dăunătorul a fost lichidat în peste 100 comune în 1956 și peste 110 comune în 1957. Același lucru se poate spune și despre acțiunea de stăvilire și prevenire a pagubelor cauzate de rîia neagră a cartofului.

Lipsuri ce trebuie înlăturate

Vorbind despre rezultatele activității fito-sanitare din țara noastră, trebuie arătat însă că bolile și dăunătorii micșorează încă în proporții destul de mari producția diferitelor culturi agricole. La baza acestei situații nefavorabile stau o serie de cauze care trebuie să fie analizate cît mai temeinic. Printre acestea se numără, în primul rînd, nepotrivirea izbitoare dintre sistemul organizatoric al aparatului însărcinat cu protecția plantelor, la nivelul regiunilor și raioanelor, pe de o parte și structura gospodăriilor agricole (radical schimbată în anii de după plenara C.C. al P.M.R. din 3—5 martie 1949) pe de alta. De unde în agricultura individuală activitatea organelor răspunzătoare de acțiunile fito-sanitare nu putea să aibă decît un caracter de îndrumare și de coordonare, o dată cu dezvoltarea sectorului socialist din agricultură se resimte din ce în ce mai mult nevoia ca sectorul protecției plantelor să devină productiv (lucrativ) prin excelență. Această operativitate reclamă însă prezența unui personal calificat cu experiență îndelungată, care să îndrume direct acțiunile fito-sanitare.

Corespunde actualul sistem de organizare a protecției plantelor acestei cerințe? Numeroasele constatări de pe teren nu îndreptățesc decît un răspuns negativ. Spicuim numai cîteva din aceste constatări: la 150 de muncitori zilieri, ocupați în sectorul protecției plantelor, revine un singur organ tehnic. Unele sfaturi populare, neînțelegînd importanța problemelor de protecția plantelor, pe lîngă faptul că nu sprijină munca tehnicienilor care lucrează în acest sector, dar chiar le stînjenesc activitatea dîndu-le sarcini ce n-au nimic comun cu atribuțiile lor. Sînt cazuri cînd în posturile destinate specialiștilor cu experiență în protecția plantelor funcționează cadre avînd un profil cu totul diferit. Numeroase sfaturi populare mută fără nici un rost inginerii și tehnicienii dintr-o specialitate într-alta. Astfel de cazuri s-au petrecut în regiunile Stalin, Baia Mare, Iași, Ploești, Timișoara, R.A.M. etc.

Pe de altă parte cerințele operativității acțiunilor fito-sanitare nu pot fi realizate în condițiile creșterii continui a sectorului socialist din agricultură decît prin mecanizarea pe scară largă a acestor acțiuni. Folosirea unui număr mare de muncitori zilieri la deservirea aparatelor mărunte întrebuințate în protecția plantelor este actualmente necorespunzătoare.

Avantajele mecanizării lucrărilor de combatere reies limpede dacă facem o comparație a diferitelor aparate și mașini sub raportul numărului lor necesar pentru tratamentul a 1000 de hectare de culturi de cîmp într-o singură zi. Astfel, pentru aplicarea tratamentelor pe această suprafață ar fi nevoie de 3.000 de bucăți aparate portabile; ele ar putea fi însă foarte bine înlocuite fie de 1.500 aparate carosabile, fie de 100 autopompe P.S.N.—6 hipotractate, fie de 25 motopompe O.K.S. mototractate sau motopompe Rapidtox, de asemenea mototractate. In aceeași ordine scade prin mecanizarea lucrărilor de combatere și numărul de muncitori necesari, precum și prețul de cost per hectar (fără materiale).

Fără îndoială că dotarea actuală cu mașini de mare randament este insuficientă; trebuie arătat însă că nici utilajul existent nu este folosit peste tot în cele mai bune condiții. Astfel, în actuala rețea a sfaturilor populare nu există personal tehnic pentru mînuirea și întreținerea aparaturii de combatere cu motor; din această cauză o bună parte din aceste aparate sînt scoase prematur din uz, în multe cazuri lipsind și posibilitățile de reparare a lor.

Activitatea de protecția plantelor mai este frînată și de cauze legate de produsele chimice folosite, de problema transporturilor, a construcțiilor, de modul de finanțare al acțiunilor și altele.

Stațiuni și centre de protecția plantelor

Pentru a lichida lipsurile care stînjenesc încă foarte mult buna desfășurare a combaterii bolilor și dăunătorilor plantelor, este necesar să se treacă la o nouă organizare a rețelei de protecția plantelor. In acest scop Ministerul Agriculturii și Silviculturii va lua în studiu problema ca în locul actualei rețele de protecția plantelor de la sfaturile populare să se înființeze la nivelul regiunii respective o stațiune regională de protecția plantelor cu dublă subordonare, asemenea unităților S.M.T. Această stațiune trebuie să aibă un număr de centre de protecția plantelor variabil, în funcție de nevoile fiecărei regiuni în parte. Noile centre de protecția plantelor preconizate pot activa pe 1—2 raioane, iar structura lor organizatorică, ca unități operative, va fi diferită în funcție de relief, de culturi, de atacurile bolilor și dăunătorilor etc.

Se va urmări ca aceste centre să fie amplasate pe lîngă S.M.T.-uri pentru a se face economie de investiții, clădiri, depozite de carburanți etc.

Aceste unități productive în care vor lucra ingineri și tehnicieni cu o experiență de cel puțin 3 ani în protecția plantelor trebuie înzestrate cu mijloace de transport proprii, utilaj și aparatură de combatere de mare randament.

Centrelor de protecția plantelor mai sus amintite, le revine sarcina de a

CONTINUARE ÎN PAGA 4-a

PLANURI ȘI... „PLANURI"

Buna înțelegere a celor ce urmează cere să se facă chiar din capul locului o precizare și anume că aici e vorba despre planurile de producție pe 1958 ale întovărășirilor din raionul Slatina. Tot pentru același întemeiat motiv se impune și observația că, puse într-un singur teanc, așa cum stau ele într-unul din dulapurile secției agricole, nu stau deloc bine. Ar trebui neapărat și fără zăbavă scoase la lumină și despărțite în două teancuri separate: într-o parte planurile de producție, adică cele ale întovărășirilor din Curtișoara, din Coteana și din alte sate, iar în cealaltă „planurile" de producție, adică cele ale întovărășirilor din Bălănești, Beria Mare, Oporelu, etc

Primul teanc...

Dar să ne închipuim că separarea de mai sus s-a și făcut. Avem acum în față două teancuri. Să le răsfoim pe rînd. În cel dintîi, dar care din păcate nu-i și cel mai mare, dăm de planul întovărășirii „Drumul belșugului" din satul Curtișoara. Incă de la prima pagină îți poți da seama că timpul cînd întovărășiții se mulțumeau să mîzgălească la repezeală un plan de producție formal, care de fapt nici nu era mai mult decît un simplu plan de cultură, a rămas în urmă. Acum se vede limpede că planul e gîndit, că el deschide perspective și că oamenii și-au pus în el nădejdile de viitor. Să spicuim cîteva date. Iată-le:

La modul de folosință a terenului, alături de cifrele care indică suprafețele de cultivat cu grîu și porumb, apar și date despre alte culturi ca: orz, cartofi, sfeclă de zahăr, grădină de legume și lucernă. Așadar, întovărășiții își împlinesc toate nevoile gospodărești de hrană, de furaje pentru animale și de bani din întovărășire. Aceasta e în mod neîndoios urmarea firească a faptului că cei mai mulți dintre membrii întovărășirii „Drumul belșugului" și-au comasat întreaga suprafață de pămînt. Ei nu-și mai împart acum atenția și truda între culturile din întovărășire și cele din afara ei. Au o singură preocupare: munca laolaltă. Numai ea aduce spor, așa cum dealtminteri le-a adus și în 1957: la hectarul de porumb aproape 2.300 kg. boabe, iar la cel de grîu 1.600.

Modul cum și-au propus întovărășiții din Curtișoara să-și folosească terenul atrage după sine și alte concluzii îmbucurătoare. Este vorba în primul rînd de proporția dintre culturile prășitoare și cerealele păioase. Planul de producție face posibilă nu numai executarea la vreme a lucrărilor de întreținere și recoltat, dar și pe aceea a unei rotații științifice a culturilor, fapt care duce în mod neîndoios la ridicarea producției și la evitarea atacurilor de dăunători. În al doilea rînd, hotărîrea de a cultiva 3 ha. cu sfeclă de zahăr și alte 4,37 cu diverse zarzavaturi și legume n-ar putea fi considerată decît ca înțeleaptă. Terenul aluvionar din Valea Oltului e foarte nimerit. Iar distanța de numai 5 km., care separă satul Curtișoara de piața orașului Slatina oferă garanția desfacerii unor mari cantități de produse legumicole și bineînțeles pe aceea a obținerii unor frumoase venituri bănești.

Și cifrele indicatoare ale producției probabile sînt grăitoare. Ele demonstrează judecată sănătoasă și tendință spre progres. Aproape nu există una sub producțiile obținute în 1957. Numai la porumb e cu ceva mai mică. Dar și ea arată chibzuință pentru că terenul de pe deal, unde va fi însămînțat porumbul în 1958, e mai sărac ca cel din luncă, unde l-au avut acum un an. Desigur că acest neajuns va fi întrucîtva corectat prin aplicarea de îngrășăminte chimice și bacteriene prin cele trei prașile planificate și prin polenizarea artificială suplimentară prevăzută.

Foarte interesant e modul cum vor fi folosite veniturile. Observația se referă mai ales la valorificările în comun și la întrebuințarea sumelor destinate fondului indivizibil. In ceea ce privește împărțirea produselor între membrii întovărășirii ea se face din grămadă la toate culturile și, firește, numai după reținerea fondurilor statutare. Acesta este un lucru pozitiv care derivă direct din hotărîrea întovărășiților de a executa absolut toate muncile în comun. O mențiune cu totul specială se cuvine faptului că anul acesta se vor cumpăra încă două semănători de porumb și una de păioase și că pînă la 15 septembrie 1958 se va construi o magazie de cereale în valoare de 10.000 lei. Banii necesari nu vor mai proveni numai din taxele de înscriere ca pînă acum. Începînd din acest an, fiecare întovărășit va contribui la creșterea fondului de bază cu cîte 20 kg. grîu și 30 kg. porumb la ha. Iar din venitul de 30.000 lei care va fi realizat prin valorificarea în comun a unor produse, 1500 lei vor fi atribuiți fondului indivizibil și 500 lei se vor folosi pentru întreținerea mijloacelor comune și diferite cheltuieli de producție.

Din experiența întovărășirilor din raionul Slatina

...al doilea

Ar mai fi de spus și alte lucruri despre planurile de producție din primul teanc. Dar cele din al doilea abia își așteaptă rîndul. Așa dar, să trecem și la ele. Să-l luăm pe cel dintîi. E „planul de producție" al întovărășirii „Tractorul" din comuna Bălănești, o întovărășire cu o suprafață de 132 ha., adică numai cu ceva mai mică decît cea din Curtișoara. Din păcate însă numai suprafețele sînt asemănătoare. Planurile nu. „Tractorul" dă o folosință mult mai simplă pămîntului. Pe 12 hectare are grîu. 120 vor fi însămînțate cu porumb. Rotația culturilor? Executarea muncilor de întreținere și recoltare? Se vede de la sine cum se vor îndeplini. De altfel, faptul nici nu prea interesează întovărășirea. Toate muncile se fac aproape numai individual.

Să vorbim și despre alte capitole ale planului de producție? Ca lucrări de executat în toamna anului 1958 se prevede semănatul grîului cu mîna. Și cu asta — gata. Mijloace de bază comune — nimic. Valorificări în comun — nimic. Rețineri pentru fondul indivizibil — nimic. Și, mă rog, de ce s-o mai lungim degeaba? Pînă la sfîrșit nimic.

De bună seamă pentru observațiile de mai sus nu era neapărat necesar să frunzărim „planul" de producție al întovărășirii „Tractorul". Tot atît de bine ne servea și „planul" întovărășirii „Secera și ciocanul" din același sat, al întovărășirii „Calea fericirii" din comuna Milcov sau ale celor două întovărășiri din satul Prooroci. Dar dacă ar fi să aruncăm o privire pe „planul" de producție al întovărășirii „Tudor Vladimirescu" din satul Beria Mare am întîlni un fapt în fața căruia am rămîne pe drept cuvînt uimiți. Intovărășirea valorifică 3000 kg. de grîu și 200 kg. de orz pentru fondul de bază. Dar banii vor fi folosiți pentru cumpărarea de îngrășăminte chimice. Precum se vede, oamenii confundă cheltuielile de producție cu fondul de bază.

Și ce s-ar cere

S-ar cere să existe numai planuri, nu și ...„planuri". S-ar cere ca tovarășii din secția agricolă, împreună cu inginerii și tehnicienii comunali, să-i lămurească pe întovărășiți că e în propriul lor interes să-și comaseze toată suprafața de pămînt pe care o posedă, să lucreze numai în comun, să-și facă fond de bază și să caute să-și scoată toate cele necesare traiului din întovărășire. N-ar fi rău să se organizeze vizite în întovărășirile care lucrează bine, ca să vadă oamenii cu ochii lor că sfaturile care li se dau sînt sprijinite pe realități concrete. De bună seamă că în acest caz n-ar mai exista planuri formale sau greșite, ca acum, iar întovărășirile ar crește și s-ar întări necontenit.

NICOARA COSAȘU

De peste hotare

Cronica internaţională

Rezultatele îndeplinirii planului de stat al U.R.S.S. pe 1957

In Comunicatul Direcţiei Centrale de Statistică (D.C.S.) de pe lingă Consiliul de Miniştri al U.R.S.S., se arată că industria sovietică a depăşit considerabil prevederile planului de stat pe anul 1957. Volumul producţiei industriale a crescut în comparaţie cu anul trecut cu 10 la sută faţă de 7,1 la sută după cum a prevăzut planul. Totodată volumul producţiei mijloacelor de producţie (grupa „A") a crescut într-un an cu 11 la sută, iar al mijloacelor de consum (grupa „B") — cu peste 8 la sută.

Toate republicile unionale au îndeplinit înainte de termen prevederile pe anul 1957 în ce priveşte producţia globală la majoritatea celor mai importante produse.

In comunicatul D.C.S. se relevă succesele obţinute în 1957 în dezvoltarea ştiinţei, tehnicii şi culturii sovietice. Au fost lansaţi primii sateliţi artificiali ai pămîntului din lume. A fost creată pentru prima oară în lume o puternică rachetă balistică intercontinentală sovietică. A fost construit cel mai puternic accelerator de particule ale atomului — sincrofazotronul. A fost pusă la punct producţia avioanelor de călători cu reacţie şi turbo-propulsoare de mare viteză.

Deşi într-o serie de regiuni din U.R.S.S. condiţiile meteorologice au fost nefavorabile, recolta globală a culturilor cerealiere a sporit anul trecut cu 26 la sută în comparaţie cu 1953, printre care grîu — cu 40 la sută, iar porumb pentru seminţe — aproape de două ori.

Arăturile, însămînţările de culturi cerealiere, bumbac, sfeclă de zahăr şi alte cîteva culturi tehnice au fost mecanizate aproape în întregime. Recoltatul culturilor cerealiere (cu excepţia porumbului), a fost mecanizat în proporţie de 93 la sută.

Producţia de lapte în U.R.S.S. a atins în prezent aproximativ 95 la sută din producţia din S.U.A

Veniturile reale ale muncitorilor şi funcţionarilor calculate pe cap de muncitor au crescut într-un an cu 7 la sută, iar veniturile în bani şi în natură ale ţăranilor — cu 5 la sută.

In U.R.S.S. numărul celor încadraţi în învăţămîntul de toate gradele a fost de peste 50 milioane oameni. In şcolile superioare (inclusiv prin corespondenţă) au studiat peste două milioane de studenţi. Intr-un an şcolile superioare şi medii speciale au fost absolvite de peste 770.000 tineri specialşti. Numărul lucrătorilor ştiinţifici a ajuns la 260.000 oameni, mărindu-se într-un an cu aproape 9 la sută.

In 1957 Uniunea Sovietică a continuat să-şi lărgească legăturile economice cu străinătatea. Volumul comerţului exterior al U.R.S.S. a atins aproape 33 miliarde ruble faţă de 29 miliarde ruble în 1956, înregistrînd o creştere de 13 la sută.

Sesiunea Adunării de Stat a R. P. Ungare

La 27 ianuarie s-a deschis la Budapesta sesiunea Adunării de Stat a R. P. Ungare, avînd pe ordinea de zi raportul preşedintelui guvernului revoluţionar muncitoresc-ţărănesc ungar şi aprobarea planului de stat pe anul 1958.

In raportul său, Kádár János, preşedintele guvernului revoluţionar muncitoresc-ţărănesc ungar, a raportat Adunării de Stat că în Ungaria s-a consolidat definitiv ordinea legală şi este asigurată legalitatea socialistă.

Vorbind despre consolidarea economică, raportorul a arătat că nivelul producţiei industriei socialiste a crescut în anul 1957 în comparaţie cu anul 1955, iar în ceea ce priveşte recolta de cereale panificabile, s-au obţinut în anul 1957 cele mai bune rezultate de după eliberare. In acelaşi timp s-a ridicat într-o măsură importantă nivelul de trai al oamenilor muncii.

Ocupîndu-se de sarcinile de viitor, Kádár János a arătat că în centrul atenţiei guvernului vor sta în primul rînd problemele economice.

Raportorul şi-a exprimat convingerea că orientarea generală a politicii interne şi externe a guvernului a fost justă, ea fiind sprijinită de majoritatea poporului ungar.

Pentru a îmbunătăţi pe viitor şi mai mult activitatea Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Socialist Unit, Kádár János a cerut Adunării de Stat ca dînsul şi Kallay Gyula, ministrul culturii, să fie eliberaţi de sarcinile ce le au în guvern, rămînînd numai în calitate de miniştri de stat, pentru a se putea ocupa mai eficient de sarcinile ce le au ca secretari ai Comitetului Central. In postul de preşedinte al Consiliului de Miniştri Kádár János a propus să fie ales Münich Ferenc.

Situaţie încordată în Cipru

De cîteva zile au loc în insula Cipru puternice manifestaţii ale populaţiei turce. Aceste manifestaţii au loc cu scopul de a sprijini revendicările fruntaşilor minorităţilor turce din Nikosia, capitala insulei, de a se proceda la împărţirea Ciprului între comunităţile turcă şi greacă. La Nikosia s-au înregistrat ciocniri între manifestanţii turci şi trupele britanice.

Manifestaţii asemănătoare organizate de fruntaşii turci au avut loc şi în alte oraşe din Cipru — la Famagusta, Larnaka, Limasol, soldate cu morţi şi răniţi.

In urma situaţiei grave care s-a creat, s-a anunţat că guvernatorul britanic al Ciprului, Hugh Foot, plecat la Ankara pentru consfătuiri cu ministrul de externe al Angliei şi guvernul turc, se va întoarce pe insulă pentru a examina situaţia şi a lua măsuri în consecinţă.

LA BERLIN a fost semnată

Convenţia privind colaborarea agricolă între R. P. Romînă şi R. D. Germană

BERLIN. Corespondentul Agerpres transmite: O delegaţie a Ministerului Agriculturii şi Silviculturii din R.P. Romînă a vizitat timp de două săptămîni R.D. Germană. Cu acest prilej la 28 ianuarie la Berlin a fost semnată o convenţie pe termen de trei ani între Ministerul Agriculturii şi Silviculturii al R. P. Romîne şi Ministerul Agriculturii şi Silviculturii din R. D. Germană, privind colaborarea în domeniul agricol. Convenţia prevede schimburi de tehnicieni, de documentaţie — în special în domeniul transformării socialiste a agriculturii — schimburi de maşini agricole, animale de rasă, seminţe şi plante etc.

Din partea Romîniei convenţia a fost semnată de Stancu Marin, adjunct al ministrului Agriculturii şi Silviculturii din R. P. Romînă, conducătorul delegaţiei, iar din partea germană de Elvert Gerhard, adjunct al ministrului Agriculturii şi Silviculturii din R. D. Germană.

Notă

„Educaţie" americană

Invăţătoarea era obosită. S-ar fi culcat de îndată dacă teancul de caiete de pe masă nu i-ar fi amintit că trebuie să corecteze tezele elevilor. Se aşeză în faţa lămpii şi începu să citească.

Tema compunerii fusese „Dragostea faţă de părinţi" şi învăţătoarea îşi aminti cu amărăciune că directorul şcolii o mustrase pentru că nu găsise un subiect mai ...modern.

Ajunsese de acum la al cincilea caiet, cînd rămase deodată încremenită citind titlul: „Mi-am împuşcat părinţii", pe care elevul respectiv îl scrisese la începutul compunerii. Se uită repede la etichetă şi citind numele, în minte îi apăru figura băiatului. Purta cămăşile cu cele mai ţipătoare culori, răspundea obraznic şi era gata oricînd să se încaiere. Convinsă că-i vorba de o nouă obrăznicie, citi mai departe:

„Părinţii mei mă plictiseau cu veşnica lor morală. Niciodată nu-mi dădeau cîţi bani aveam nevoie, nu-mi cumpărau obiectele pe care le doream. Imi repetau mereu că am gusturi de fecior de bani gata. Aseară mi-am ieşit rău din fire. Am aşteptat pînă ce tata şi mama au adormit, am luat puşca de vînătoare din cui şi am intrat în dormitor. L-am împuşcat întîi pe tata. Mama s-a trezit şi a ţipat. Am tras şi în ea şi apoi am fugit luînd banii pe care i-am găsit în sertar".

Ultima frază a „compunerii" era subliniată cu două linii groase: „toate acestea s-au petrecut cu adevărat în familia mea".

Indignată de îndrăzneala elevului, învăţătoarea puse caietul deoparte.

Mîine — îşi spuse — voi sta serios de vorbă cu el şi apoi am să-l duc şi în faţa directorului.

A doua zi însă, elevul a fost arestat de poliţie chiar pe cînd se pregătea să intre în clasă. Cele scrise în caiet fuseseră cum nu se poate mai adevărate. Părinţii se aflau în stare gravă la spitalul din Minneapolis, iar criminalul de 15 ani vagabondase toată noaptea cheltuind banii furaţi.

El a declarat în faţa anchetatorilor — cu mult sînge rece — că banii îi trebuiau ca să-şi cumpere cărţi cu „cît mai multe crime" şi pentru filmele cu gangsteri. Supus unui examen mintal în vederea stabilirii gradului de culpabilitate, adolescentul a fost găsit perfect sănătos. Cine va determina însă gradul de culpabilitate al societăţii care încurajează o asemenea „educaţie"?

S. LEONARD

FOTOCRONICA

IN COREEA DE SUD

Un ziarist suedez care a vizitat de curînd Coreea de Sud a publicat într-o revistă o serie de fotografii şi articole care ilustrează cum nu se poate mai grăitor adînca mizerie ce domneşte în această ţară.

„Am plecat în Coreea de Sud — spune gazetarul — ştiind din descrierile altor confraţi că situaţia de acolo este îngrozitoare. Trebuie să spun însă că realitatea este mai groaznică decît orice închipuire; aci este un adevărat iad.

In această ţară, copiii nu pot învăţa carte decît dacă părinţii lor au punga bine căptuşită.

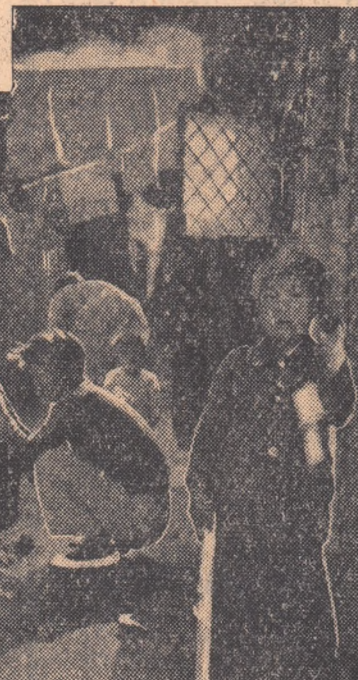
In această ţară unde guvernul nu alocă bani pentru construirea de spitale, copiii mor pe stradă; un procent de 20 la sută din noii născuţi mor de tuberculoză.

In această ţară media vîrstei la care ajung oamenii este de 30—35 de ani.

In schimb, Coreea de Sud ţine pe picior de război o armată de 600.000 de soldaţi. Tinerii sînt pur şi simplu vînaţi pe străzi şi duşi în cazărmi. Cei care au bani pot bineînţeles să se răscumpere.

Acesta este adevărul despre ţara lui Li-Sîn-Man" — încheie gazetarul suedez materialul său.

In clişeu: Zeci de mii de familii din Coreea de Sud locuiesc în asemenea condiţii. „Locuinţele" lor sînt făcute fie din lăzi, fie din bidoane de tinichea golite. Intreaga lor viaţă se scurge între zdrenţe şi murdării.

SOCOTEALA DE ACASĂ...

O catastrofală inundaţie a distrus o conductă de petrol a unei societăţi franceze. Străbătînd Sahara, conducta ajungea pînă la coasta Algeriei.

După aprecierile specialiştilor repararea conductei va dura cîteva luni de zile. Calculele bineînţeles sînt pe hîrtie. Patrioţii algerieni vor avea grijă ca lucrările să nu se termine chiar atît de curînd.

PENTRU ÎMBUNĂTĂŢIREA PROTECŢIEI PLANTELOR

URMARE din PAG. a 3-a

executa acţiuni de prevenire şi combatere a dăunătorilor şi buruienilor pe suprafeţe mari în toate sectoarele agricole, acordîndu-se întîietate celui socialist. Lupta împotriva unor dăunători cum sînt: gîndacul de Colorado, omida păroasă a dudului, lăcustele şi alţii, acţiuni care prezintă o importanţă republicană, va trebui organizată pe baza sarcinilor trasate prin planul de stat, iar combaterea celorlalte boli şi dăunători, pe bază de contract. De exemplu, în cazul contractului la pomii fructiferi trebuie să se execute în întregime tratamentele de iarnă şi de vară, adică un număr de cca 10—12 lucrări pentru combaterea tuturor dăunătorilor iar în cadrul contractului de sezon se execută numai tratamentele specifice unui anumit dăunător.

Staţiunile de protecţia plantelor vor putea executa, tot pe bază de contract, şi alte lucrări ca: împrăştierea îngrăşămintelor chimice pe sol şi a îngrăşămintelor extraradiculare, combaterea scailor şi mărăcinilor pe păşuni, împrăştierea momelilor, gazarea seminţelor şi materialului săditor, curăţirea şi tratarea seminţelor cu fungicide şi îngrăşăminte bacteriene etc. De asemenea vor executa sondaje pentru stabilirea prognozei diferiţilor dăunători şi controale pentru descoperirea dăunătorilor şi bolilor. In timpul cînd condiţiile climaterice nu permit executarea lucrărilor, se vor organiza cursuri pentru şcolarizarea cadrelor din staţiuni şi din sectorul socialist în vederea ridicării calificării tehnico-profesionale.

Avantajele noului sistem

Pe lîngă înlăturarea lipsurilor şi greutăţilor din actuala formă de organizare a protecţiei plantelor, avantajele noului sistem în sectorul combaterii bolilor şi dăunătorilor plantelor şi carantinei fito-sanitare, constau şi în însemnatele economii realizate în felul acesta. Astfel prin aplicarea noii forme organizatorice în 4 regiuni: Constanţa, Timişoara, Oradea şi Baia Mare, s-ar realiza economii în valoare de 2.120.400 lei anual, ceea ce reprezintă cca 93.000 de zile-om, iar fondul nescriptic s-ar reduce considerabil şi anume cu 4.704.000 lei. In schimb, în noua organizare creşte volumul fondului de salarii scriptic pentru personalul direct productiv, ceea ce arată caracterul lucrativ şi permanent al acestui sistem. De asemenea se realizează o economie de peste 2.000.000 lei fond de salarii, iar în plus volumul de lucrări este mult mai mare la aceste unităţi.

Printre alte avantaje ale noului sistem de organizare a protecţiei plantelor se mai pot enumera: introducerea mecanizării lucrărilor de combatere, folosirea utilajului de mare capacitate, scoaterea din exploatarea finanţată din buget a cca 70—80 la sută din aparatura măruntă, ceea ce duce la o economie considerabilă de fond de salarii şi piese de schimb. Prin încasările rezultate în urma anumitor prestări de servicii, se creează o serie de venituri care acoperă în mare parte cheltuielile regiunilor, contribuindu-se la îndeplinirea planului de încasări al acestora. De asemenea, în urma dotării staţiunilor de protecţia plantelor cu mijloace de transport şi utilaj de mare capacitate, se asigură o mare operativitate în executarea acţiunilor, chiar dacă ele trebuie să aibă loc la distanţe mari. Pe de altă parte, prin obligaţia staţiunilor de protecţia plantelor de a executa combaterea tuturor dăunătorilor şi a face o serie de lucrări similare în toate sectoarele, se asigură continuitatea acţiunilor în tot timpul anului precum şi folosirea întregii capacităţi de lucru a maşinilor. Numărul redus de cadre permanente care ar deservi staţiunile şi centrele de protecţia plantelor oferă posibilitatea şcolarizării şi specializării lor, prin aceasta asigurîndu-se executarea unor lucrări de calitate superioară precum şi întărirea simţului de răspundere profesională. Insfîrşit, introducîndu-se mecanizarea lucrărilor de combatere se aduce o importantă contribuţie la reducerea preţului de cost al produselor agricole.

Existenţa staţiunilor şi centrelor de protecţia plantelor va putea crea posibilitatea dirijării şi concentrării forţelor de combatere (aparatura şi personalul specializat), chiar peste limitele administrative ale regiunilor în zonele unde se vor constata invazii puternice şi neprevăzute de diferiţi dăunători periculoşi. Staţiunile de protecţia plantelor preconizate vor înlătura necesitatea dotării unităţilor agricole socialiste cu maşini proprii de combatere. In felul acesta se vor elimina pe de o parte investiţiile neraţionale şi nerentabile, se va asigura folosirea întregii capacităţi de lucru a maşinilor, iar pe de alta se va crea putinţa unei mai bune organizări a prevenirii şi combaterii bolilor şi dăunătorilor din agricultură.

Cuvîntarea rostită de N. S. HRUŞCIOV

la consfătuirea fruntaşilor din agricultura R. S. S. Bieloruse

Succesele şi perspectivele agriculturii sovietice

La Minsk, capitala R.S.S. Bieloruse, a avut loc zilele acestea o consfătuire a fruntaşilor din agricultura republicii. La această consfătuire N. S. Hruşciov, prim secretar al C.C. al P.C.U.S., a rostit o amplă cuvîntare.

In prima parte a cuvîntării sale, N. S. Hruşciov s-a ocupat de problemele agriculturii. Citînd unele date în legătură cu progresele agriculturii sovietice, vorbitorul a arătat că în anul 1957 s-a asigurat sporirea mai departe a producţiei agricole, s-a întărit gospodăria obştească, au crescut veniturile băneşti în colhozuri, s-a mărit plata în bani cuvenită colhoznicilor pentru zilele-muncă prestate.

„Nivelul mai ridicat al producţiei din ultimii ani, a spus N. S. Hruşciov, dovedeşte trăinicia succeselor noastre obţinute în agricultură".

Referindu-se la metodele de popularizare a experienţei înaintate, N. S. Hruşciov a arătat că propaganda experienţei înaintate trebuie reorganizată. Oamenii trebuie să meargă în cele mai bune colhozuri şi să studieze experienţa la faţa locului — la ferme, pe ogoare. Colhoznicii să stea de vorbă cu şefii de echipe, cu brigadierii colhozurilor fruntaşe, să stea de vorbă cu oamenii, să privească acţiunile lor, să înveţe în felul acesta cum să organizeze munca.

In continuarea cuvîntării sale, N. S. Hruşciov a supus discuţiei consfătuirii problema rolului S.M.T.-urilor în condiţiile actuale. El a subliniat că staţiunile de maşini şi tractoare au avut un rol istoric în statornicirea sistemului economic nou, socialist, la sate. S.M.T.-urile au arătat ţăranilor superioritatea marii gospodării mecanizate, i-au chemat la o viaţă nouă, au fost organizatorii marii producţii, promotorii progresului tehnic. Ele au avut un uriaş rol politic, au contribuit la trecerea gospodăriilor ţărăneşti individuale la colhozuri, au fost un important izvor de obţinere a cerealelor şi altor produse, a materiilor prime pentru industrie, au pregătit admirabile cadre de tractorişti, combineri şi alţi lucrători.

Acum însă, cînd colhozurile s-au întărit, a spus N. S. Hruşciov, nu mai este necesar ca S.M.T.-urile să aibă rolul de organizatori ai producţiei, ele nu mai au rolul pe care l-au avut în prima etapă a construcţiei colhoznice.

După ce a analizat pe bază de exemple relaţiile actuale dintre S.M.T.-uri şi colhozuri, N. S. Hruşciov a spus că acum se pune întrebarea dacă nu este cumva mai bine ca maşinile S.M.T.-urilor să fie vîndute colhozurilor, ca acestea să folosească ele însele mijloacele tehnice în interesul gospodăriei respective. Trecerea maşinilor direct în mîinile producătorilor va contribui fără îndoială la dezvoltarea generală a economiei şi ca atare la creşterea producţiei globale.

In aceste condiţii S.M.T.-urile ar urma să se transforme în staţiuni de reparaţii şi centre de închiriere a unor maşini a căror achiziţionare nu ar fi avantajoasă colhozurilor.

N. S. Hruşciov a arătat că aceste probleme sînt studiate acum în amănunt de Comitetul Central al P.C.U.S. şi Consiliul de Miniştri al U.R.S.S.

In momentul de faţă, a spus N. S. Hruşciov, nu trebuie însă slăbită în nici un caz atenţia faţă de S.M.T.-uri. Dimpotrivă trebuie îmbunătăţită prin toate mijloacele munca lor, pentru ca ele să îndeplinească cu succes muncile agricole şi în primul rînd însămînţările de primăvară.

In interesul consolidării păcii

In cea de a doua parte a cuvîntării sale, N. S. Hruşciov s-a ocupat de problemele politicii externe a U.R.S.S. Vorbitorul a subliniat că situaţia internaţională s-a îmbunătăţit în comparaţie cu cea din anul trecut. Trecînd în revistă o serie de evenimente care dovedesc eşecurile forţelor agresive, N. S. Hruşciov a arătat că imperialiştii căutau să se autoconvingă şi să convingă şi pe alţii că orînduirea socialistă nu contribuie la dezvoltarea ştiinţei şi culturii, că ea încătuşează activitatea omului şi multe alte născociri asemănătoare. După lansarea sateliţilor — care a avut efectul unui adevărat duş rece pentru calomniatori — americanii au încercat şi ei să lanseze un satelit. Acesta însă a ars pe loc. Abia atunci au recunoscut un fapt mult prea evident ca să fie negat şi anume că Uniunea Sovietică a depăşit S.U.A. în dezvoltarea ştiinţei şi tehnicii. „Dar lansarea sateliţilor — a spus N. S. Hruşciov — nu este nici pe departe ultimul cuvînt al ştiinţei sovietice. Putem dubla sau chiar mai mult decît dubla greutatea satelitului, deoarece racheta intercontinentală sovietică are o putere uriaşă care permite să se lanseze un satelit cu o greutate şi mai mare, la înălţime şi mai mare".

Incercările de intimidare ale imperialiştilor, prin aceea că vor construi baze atomice şi rampe pentru lansarea rachetelor pe teritoriul ţărilor care fac parte din N.A.T.O. şi celelalte blocuri agresive, nu reuşesc. Uniunea Sovietică are cu ce să-şi apere onoarea, libertatea şi independenţa. Imperialiştii ar face mai bine să dea curs propunerii sovietice de a se întîlni la o conferinţă la nivel înalt între Est şi Vest. La această întîlnire trebuie discutate acele probleme care de pe acum pot fi rezolvate. In felul acesta se va ajunge la crearea condiţiilor pentru lichidarea deplină a „războiului rece" iar celelalte probleme pot fi examinate ulterior, într-o altă etapă a tratativelor.

In loc să abordeze lucid toate problemele internaţionale foarte importante, domnii Dulles şi Eisenhower ar vrea să discute lichidarea orînduirii socialiste în Uniunea Sovietică, lichidarea orînduirii democrat-populare în ţările de democraţie populară, ba alţii merg atît de departe încît să ceară ca popoarele ţărilor socialiste să fie întrebate dacă sînt pentru socialism sau pentru capitalism. Pe bună dreptate, spune tovarăşul Hruşciov, că aceşti domni au uitat învăţămintele istoriei. Cînd Uniunea Sovietică culege roadele victoriilor sale dobîndite în 40 de ani ai puterii sovietice, cînd ţările de democraţie populară, care merg sub steagul marxism-leninismului, îşi dezvoltă cu succes economia, statul popular, societatea pe baza principiilor socialiste, înseamnă să dai dovadă cel puţin de miopie politică pentru a pune asemenea probleme.

„Problema orînduirii de stat în orice ţară — a spus N. S. Hruşciov — este o cauză internă a poporului acestei ţări".

Cît priveşte problema germană, Uniunea Sovietică şi-a expus în repetate rînduri punctul de vedere în această problemă, declarînd că problema germană nu poate fi rezolvată decît de poporul german.

Impiedicînd rezolvarea problemelor legate de interzicerea armei atomice şi cu hidrogen, puterile occidentale ridică acum o nouă problemă — interzicerea folosirii spaţiului cosmic (interplanetar) adică de fapt interzicerea rachetelor balistice intercontinentale.

Cu alte cuvinte S.U.A. vor să interzică arma care le ameninţă teritoriul, dar să menţină celelalte tipuri de arme cu care să intimideze întreaga lume. U.R.S.S. ar fi gata să discute problema rachetei balistice intercontinentale dacă şi puterile occidentale ar accepta interzicerea armei atomice şi cu hidrogen şi lichidarea bazelor militare de pe teritoriul altor state.

Se vede limpede că în situaţia actuală a devenit necesară convocarea unei conferinţe la nivel înalt. Ca să se poată obţine însă la conferinţă rezultate pozitive, trebuie să se recunoască existenţa celor două sisteme, principiul coexistenţei paşnice şi al neamestecului în treburile altor state.

In încheierea cuvîntării sale, N. S. Hruşciov a arătat că popoarele trebuie să dea dovadă de un înalt spirit de organizare şi unitate în lupta pentru pace, să demaşte frazeologia pacifistă cu ajutorul căreia cercurile guvernante ale unor state încearcă să le adoarmă vigilenţa, să dea dovadă de dîrzenie şi perseverenţă în menţinerea şi consolidarea păcii în întreaga lume.

Buletin meteorologic pentru zilele de 1, 2 şi 3 februarie

Institutul Meteorologic Central anunţă timpul probabil pentru următoarele trei zile:

Vreme relativ rece, cu cer variabil. Precipitaţii slabe şi temporare. Vînt slab. Temperatura aerului în creştere uşoară începînd din vestul ţării. Noaptea va oscila între zero şi minus 10 grade, iar ziua între minus 2 şi plus 6.

„AGRICULTURA NOUĂ", organ al Ministerului Agriculturii şi Silviculturii. Apare bisăptămînal. Redacţia şi Administraţia: Piaţa Scînteii, nr. 1 Bucureşti, telefon 7.60.10. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin".